a ¶ Distributiones. s. de preben. lz. b ¶ Manualia. vt. s. ō verbo. signi. olim. c ¶ Victualia. s. eo. decretero.

d ¶ Presentes. qd enim prodest presentia in loco et quo diuinis nō adsunt propter que sunt beneficia constituta.

e ¶ Improbantes. lz igit de cōsuetudine corpus prebēde deberi possit absentib⁹: qui diuinis nō interfunt. s. de cōsti. cum oēs: sec⁹ in distributionib⁹ quotidianis: vt b.

f ¶ Ipsar. cathedralium vel collegiatarum.

g ¶ Affuerint. not. ꝙ si quis ipetrat ꝙ in absentia percipiat prouentus suos ac si pñs ēt: dispēsatio hec facit eū reputari pro presente: sed nō p interessente diuinis officijs: sed si pñs esset ⁊ officijs nō interesset: has distributiones nō percipere: vt b: ergo nec dispēsatiōis vigore ꝓciperet sed si diceret in gr'a qō reciperet ac si pñs esset: ⁊ diuinis officijs interesset: tūc secus rōne predicta: sit igit ipetrans i hoc cautus: vt fm hanc formam ipetret si pōt.

h ¶ Ordinationē: vrputa ꝙ tm̄ detur ei qui intererit in missa: ⁊ tantū ei q intererit in matutino ⁊ sic de singulis horis.

i ¶ Infirmitas: q̄ a celebratione diuinor excusat: vt. s. de pben. significatū. als clerici ad oēs horas tenenē: qō dic vt. s. de celebra. mis. c. i.

k ¶ Utilitas. hec duo solēt dispēsationē inducere. s. de pbē. exposuisti. Et signat huic ꝓtra. s. eodē libro de elec. cū nō deceat. vbi illi qui ꝓsequunt vtilitatez ecclesie ⁊ distributiones nō percipiunt. Sol. canonici nō tenenē eas talibus cōcedere vt ibi: nō si cōcesserint illi nō tenenē ad restitutionē vt hic. Alij dicūt hoc loqui in presentibus: illud in absentib⁹: vt pñtes q ꝓsequunt vtilitatem ecclesie distributiones percipiāt: absentes non vt ibi: primum credo. l ¶ Suas. de his ergo nō pōt fieri elemosyna: ꝙ dic vt not. xiiij. q. v. in sūma. ⁊. s. de deci. ex transmissa. Quid si illi quorum lucro predicta cedebāt remittāt nunqd ē canonicus absolut⁹: satis vī ꝙ sic. isti. de re. di. §. p traditionē. cū hic nō sit additum remissionem non prodesse: vt. s. de rescrip. statutū. §. antepenul. ⁊. j. de censi. exigit in fi. Jo.

m ¶ Receperit. dicūt qdam ēt in preteritum: vt sic cōstitutio ista preterita comprehendat: maxime cū videat ius antiquuz. s. de preben. lz. Sed ꝯriuz credo. tū ex eo ꝙ supra dixit statuim⁹: tū ex eo ꝙ dicit: B ꝯ hanc nfaz ꝓstōnem ⁊c. Sed q ante ꝓstōnem recepit: ꝯ hanc ꝓstōnez non recepit: qz pena legis ex tempore legis. xxiij. q. iiij. dixit sara. preterea lz statutuz esset has distributiones solum his qui diuis interfunt officijs dari: non tamen erat expresse statutum consuetudinem ꝯriam non valere. itez nec pena addita: quod facit cōstituto hec: sed qd dices de ecclesijs que non habent aliquo modo distinctas prebēdas: sed tm̄ singulis diebus dant cuilibet pro victu tot libre panis: tot mēsure vini: ⁊ sic de singulis. Credo ꝙ de illis nō loquat decre. cū ille potius sint pbende q̄ distributiōes: alias esset canonica sine prebēda in talib⁹ ecclesijs: qō esse nō dz. i. q. iij. si quis. s. de prebē. relatū: ⁊ hoc optime probat indicio meo decreta. de ver. sig. olim. certum. n. est ꝙ quotidiane distributiones nō dantur absentib⁹ etiā in theologia studentibus: vel priuilegiatis: vt in predicta decre. licet. ⁊ tamen in talibus ecclesijs dant tales priuilegiatis absentibus: vt in predi. decre. olim. qui verus est decre. itellectus: alias nulla esset ibi decre. ratio nisi quia ita placuit pape: ⁊ ad hoc facit quod no. Ber. in predicta decre. licet de preben. plus dico ꝙ in ecclesijs in qbus sunt distincte prebende. ⁊ postea est mēsa cōis grossa: ⁊ postea distributiones: solum in his distributionib⁹: ⁊ nō in illa mēsa grossa locū hēat hec decre. ⁊ ita fuit cōsultum i ecclesia bonōn. ⁊ hoc sonat verbū quotidiane. ⁊. s. dū dixit que tātū residentib⁹ ⁊c. Sed quid dices ordinatio ē in ecclesia qui vadit ad talē horā tātū hēbit ⁊c. vadit canonicus ad horā pincipaliter ꝙ denario: nunqd simoniam cōmittit: videtur ꝙ sic. ar. de simo. suam nobis. ⁊. c. sicut pro certo. Cōtra. s. de pben. significatum. So. dic fm Hosti. q hoc no. de ēbo. si. oliz: ꝙ tales nō cōmittūt verā simoniā: cuz nulla expressa pactio interceddat peccant tamen graniter ⁊ mentalem simoniam ꝯmittūt ⁊ per penitentiam satisfaciunt. s. ō simo. tua nos ⁊. c. vlti.

n ¶ Idem. s. q̄ hi qui nō interfunt nil hēant: ⁊ cōsuetudo cōtraria nō valeat: ⁊ recipientes sine iusta causa ad restitutionem teneantur.

Ascepti. Diuidit i quattuor ptes in pma arengat. i scda ātiquā ꝓstōez recitat. in tertia ipsi⁹ iuris trāsgressionē pōit. in quarta pōit reuocationē ⁊ extensionē ipsius: ⁊ ꝯriaz cōsuetudinē dānat. secūda ibi sane. tertia ibi vex. quarta ibi nos itaqz Jo. an.

o ¶ Animar. s. e. li. de consti. c. ij. j. de sepul. c. i.

p ¶ Innouatiōe. nunc antiquorum declaratiōe. s. in proe. huius libri ad fi. extordij.

q ¶ Religiosor. de monachis statutū fuerat. s. eodez de mōachis. de alijs religiosis eadē rōne: idez dicebamus ꝙ decre. s. eo. auaricie. ⁊. c. in laterani.

r ¶ Assignatū. qō ꝙ eos diuinū augeri vel diminui nō poterit: dicit arch. s. eo. auaricie. et hñt circa hec ꝓuidere diocesani etiaz quo ad exemptos: vt I cle. de sup. neg. prela. quia regulares.

s ¶ Soluere. hospitalitatez tenere: vt i predicta decre. ō monachis. ⁊ dic vt ibi: ⁊. xxi. q. i. c. primo.

t ¶ Erēpti. ecclesia tm̄ cū pupillo non erat ibi erēpta alias non ītromitteret se episcopus. s. de pui. quoniā. ⁊ de sup. neg. prela. sicut. hodie secus vt In cle. eo. ti. q: regulares.

u ¶ Sustētari. forte dimittebāt quartā quarte. i. sertādecimā ōcimar. s. e. ti. extirpāde. in prin. nolebāt ꝙ eis generenē podagre. de cōse. di. v. legim⁹ quosdā notauerūt aūt Tan. ⁊ Hos. ⁊ Ber. s. e. de monachis. ꝙ si monachi hāc portō nē assignare nollēt: elapsis ser mēsib⁹ epⁿs ordinaret ecclesiā. allegāt ōcre. ō sup. neg. prela. sicut. hodie diocesanus ad hāc assignationē faciēdā statuet eis terminū ifra quē si nō fiat: pñtatū admittet: ⁊ postea faciet hāc assignatōez: in q̄ tarādā i pluri vel minoru nō dz excedere: qō dic vt in cle. ō iure pfonat⁹: vt ꝓstitutio

x ¶ Onera. hospitum receptionis nunciorū apo. sedis ⁊ sistia.

y ¶ Animarum. quarum regimen est ars artium. s. de eta. ⁊ qua. cum sit. est enim anima preciosior corpore. xij. q. i. precipimus.

z ¶ Alios. clericos intelligo: qz laici nihil pcipiunt. s. ō iurepa. preterea. ⁊ sic ēt intelligitur. s. eo. ti. extirpande. in prin.

a ¶ Consuetudine. cum. n. animabus sit periculosuz: vt. s. probatum ē. ergo extirpāda. s. e. extirpande. de cōsuetu. c. vlti. ⁊ hoc ibi plene. Jo. an.

Licet. Facit tria. primo recitat antiquā consuetudinē. secūda ibi. nos itaqz illam reprobat ⁊ inhibet. tertia ibi. nos. n. decernit. Do.

b ¶ Dignitatum. quid de epatibus: nunqd comprehēdunē hac ꝓstōne: satis videtur ꝙ non: quia ea que spāli nota sunt digna: nisi spāliter notentur neglecta i telligunē. ff. de iniur. item apud. §. hoc dictum. j. eo. ti. quāuis. j. de sen. exc. ga periculosum. cū si. ⁊ facit. s. de pcu. c. vl. ⁊ qō ibi dixi. s. de st. pbdy. c. i. est enim nō dignitas sed dignitatum culmen. s. eo. venerabilis. ⁊. cū olim. ⁊ hoc seruat

qua cānonici ⁊ alij beneficiati seu clerici cathedralium ⁊ aliar collegiatarum ecclesiaruz distributiones quotidianas: que alias manualia beneficia seu victualia nuncupantur: ⁊ tm̄ residētib⁹ tribuunē: quali tercūqz in ciuitatib⁹ seu alijs locis in quibus ipe consistūt ecclesie sint pñtes: licet diuinis officijs nō itersint: ex integro pticipāt: acsi continue ipsis ecclesijs in eisdē officijs deseruirent penitus improbantes statuim⁹: vt distributōes ipse quotidiane in quibuscunqz rebus consistant: canonicis ac alijs beneficiatis ⁊ clericis ecclesiarum ipsar qui eisdez officijs i ipsis ecclesijs affuerint: tribuātur iuxta ecclesie cuiuslibet ordinationē rōnabilē iā factā seu etiam faciendaz. ¶ Qui vero aliter de distributionib⁹ ipsis quicquā receperit: exceptis illis quos infirmitatis seu iusta ⁊ rōnabilis corporalis necessitas: aut euidēs ecclesie vtilitas excusaret: rex sic receptarū dominiū nō acquirat: nec faciat eas suas: imo ad oiz restitutōnem: que cōtra huiusmodi nostrā cōstitutionem receperit teneatur.

¶ De distributionibus ēt ꝙ ōfunctoruz āniuersarijs largiēdis idē decernimus obseruandum.

Rica De pbēdis ⁊ dignitatibus.

Clemens. iij.

¶ Ad presentationē religiosoruz etiā erēptorum nō debēt in ecclesijs ipsoruz rectores institui: nisi primo tātū eisdē assignetur: vnde incūbentia onera subire possint ⁊ cōgrue sustētari: nec valet ꝓtraria cōsuetudo. Jo. an.

Ascepti regimīs nos cura sollicitat: vt vtilitatib⁹ subiector i illis precipue per quas animarum salutī consulitur: nunc nouorum editione iuriū: nūc antiquorū innouatione sollicite prouidere curemus ¶ Sane fuit olim per se. apo. prouide cōstitutū: vt diocesani locorū ad pñtationē religiosoruz nullū ad aliquā ecclesiaz recipiāt: nisi tm̄ ei de prouētib⁹ ipsius ecclesie corā eis fuerit assignatū: vnō iura episcopalia possint soluere ⁊ congruam sustentationez habere. ¶ Verū sicut nobis querela multorū frequēs insinuat: religiosi erēpti de pventibus parochialium ecclesiarū in quibus ius obtinent patronatus seu rector pñtatio pertiet ad eosdem: tantum percipiunt annuatiz ꝙ rectores ecclesiar ipsarum non possunt de residuo cōmode sustētari: ⁊ episcopalia iura persoluē ac alia icūbentia eis onera suppor tare: propter quod sepe cōtigit q nō inueniūtur persone idonee que huiusmodi ecclesias velint recipere. Sicqz frequēter min⁹ idoneis ꝓferuntur: ex quo pericula iminēt animarū. ¶ Nos itaqz volētes super hoc salubre remediuz adhibere: pñti ōcreto statuim⁹ ⁊ mādamus: ꝓstitutionem huiusmodi quo ad omnes patronos ecclesiarum religiosos taz exemptos q̄z ñ exemptos ⁊ alios inuiolabiliter obseruari: consuetudine cōtraria nō obstante.

Idem.

¶ Ecclesiarum beneficia vacātia in curia alius q̄z papa conferri nō potest: quod si fecerit irrita est collatio. Jo. an.

Licet ecclesiarū pñonatuū dignitatū aliorūqz bñficioruz ecclesiasticorū plenaria dispositio

curia que reseruationes in his cuz vacāt facere cōsueuit qđ ēt interdū in abbatijs facit: ꝛ sic p istā cōprehēdantur solum ꝓuisa p ꝯci. laterañ. non per generale. ꝫ. de elec. ne pro defectu ad hoc. ꝫ. de conces. preben. dilectus.

a ¶ Pertinere. xxiij. di. oēs. ꝛ vide qđ dixi. ꝫ. eo. li. de elec. ꝗꝗ. Jo. an.

b ¶ Uacaturis. quod alius non potest: vt. ꝫ. de conces. preben. c. ij. etiam legat⁹ de latere pape: vt supra eodem ti. filius. ꝛ.

c ¶ Apud sedem. que dicantur apud sedem ipsam vacare dicetur. ī. eo. presenti.

d ¶ Cōsuetudo. patet ex facto: supra de accu. accedens.

e ¶ Statuimus. fit ergo de speciali cōsuetudine ius cōe. si. ꝫ. de clāde. spon. cum inhibitio. ꝛ est si. de fideius. ꝙ quibusdaz ꝯ priuil. ꝙ nōnullis: allegatur tamen ro. ec. consuetudo pro iure. ꝫ. de consti. ex lrīs.

f ¶ Sedē ipsaz. non vacantem alias parochiales ecclesie conferuntur per illos ad quos collatio pertinet: quod dic vt. ī. eo. si apostolica.

g ¶ Uacare. an beneficium dicatur in curia vacare: cū duobus ibi super eo sibi collato litigantibus alter moritur: vl' vterq3: dic vt in cle. vt lit. penden. si duobus.

h ¶ Collatio. nil dixit de p̄sentatione: vnde sepius reperit receptum in curia: papam p hoc non conferre beneficia que pertinent ad presentationem laicorum. Sed eadem rōne nō conferret que pertinent ad presentationem ecclesiarum vel monasteriorum: vel monachoruz. ꝫ. c. proxi. pro hac parte facit. ī. eo. ti. cum in illis. §. cum autē. ad hoc. ꝫ. de iurepa. cum dilectus: sed per lrām que supra dicit quacūq3 auctoritate: vt p id qđ dicit prouisio. satis vidētur comprehēdi predicta.

i ¶ Expressa. nota vnuz casum in quo vacat p̄bēda in ecclesia ꝛ ille ad quē spectat prima vacatura: nō cōsequiť illam: alium habes. ī. ꝯ re. pmu. c. vno.

k ¶ Conferre. īfra mēsem a die vacationis numerādū: q2 post illum possunt ea cōferre. quod dic: vl. ī. c. proxi.

ad romanū noscatur pōtificem pertinere[a]: ita ꝙ non solum ipsa cum vacant: pōt de iure cōferre: verū etiam ius in ipsis tribuere vacaturis[b]: collationem tamen ecclesiarū p̄sonatuū dignitatum ꝛ beneficiorum apud[c] sedem apo. vacantiū specialius ceteris antiqua consuetudo[d] romanis pontificibus reseruauit. ¶ Nos itaq3 laudabilē reputantes huiusmodi ꝯsuetudinez ꝛ eā auctoritate apo. approbātes: ac nihilominus volētes ipaz inuiolabiliter obseruari: eadē auctoritate statuimus[e]: vt ecclesias dignitates p̄sonatus ꝛ beneficia que apud sedem[f] ipsam deinceps vacare[g] cōtigerit: aliqs preter romanū pontificez quacūq3 super hoc sit auctoritate munit⁹: siue iure ordinarie potestatis ipsoruz electio prouisio seu collatio[h] ad eum pertineat: siue litteras super aliquoruz prouisiōe generales vel etiaz speciales sub qua cūq3 forma verborum recepit: nisi ei sit super cōferēdis eisdem ī curia romana vacātibus specialis ꝛ expressa[i] ab ipso pontifice summo auctoritas attributa: conferre[k] alicui seu aliquibus non presumat. ¶ Nos enim si secus actum seu attentatuz fuerit: decernimus irritum ꝛ inane.

Gregorius decimus in cōcilio generali lugduñ.

¶ Si papa beneficia vacantia in curia non conferat infra mensez a die vacationis: illi ad quos collatio ptinebit poterūt illa ꝯferre. Jo.

Statutum[l] felicis recordationis clemētis pape predecessoris nostri de dignitatibus ꝛ beneficijs in curia[m] romana vacantib⁹ nequaquam per aliū ꝗ per romanum pōtificem ꝯferēdis decernim⁹ taliter moderanduz[n]. Ut hi ad quos eorundem beneficiorum dignitatum spectat collatio: statuto non obstante predicto: demū post mēsez[o] a die quo dignitates seu beneficia ipsa vacauerint numerandum[p]: ea cōferre valeant. Tantūmodo per[q] seipsos: vl' ipsis agētibus in remotis[r]: per suos vicarios generales in eorū diocesibus existentes: quibus: id canonice[s] sit cōmissum.

Bonifacius octauus.

¶ In beneficijs vel impetrationibus ad beneficia per prouisionem vsq3 ad certam summā pensio nō debetur: per ecclesias ciuitatis vel diocesis nō ꝯprehēditur cathedralis: sed p ecclesias ꝓuicie metro. et cathedrales reliq̄ includunť. Joā.

Quāuis[t] plenissima[v] sit ał's in beneficijs iterpretatio facienda: littere tamen super obtinēdis beneficijs iterpretate: debēt cū sint ambiciose restringi[x]. Et ideo si alicui vsq3[y] ad certam summaz ꝓuideri mandamus: ei non in pensione[z]: sed in beneficijs ecclesiasticis tantum volum⁹ prouideri: nisi de pensione in nostris litteris mentio habeatur expressa. Quanquam sub nomine ecclesiaruz ciuitatis compehendatur alias[ſ] ecclesia cathedralis: cū tamen alicui ꝯ beneficio mandamus in aliqua ecclesiarum ciuitatis vel diocesis prouidere: ad cathedralem ecclesiam: quam propter ipsius honorez sub hac generalitate nolumus

Statutum. Ponit cōstitutionem clementis cuius moderationem subdit ibi. Ut hi. quā postea restringit ibi tantūmodo. Ho.

l ¶ Statutum. supra. c. proximo.

m ¶ Curia. ꝛ sic idem est dicere in curia: qđ apud sedē apo. vt. ꝫ. c. proxi. ꝛ quādo ibi vacare dicanť: videbis. ī. eo. presenti.

n ¶ Moderandum. hoc artationē respicit: nō augmētū. ꝫ. de vbo. sig. c. vlti.

o ¶ Mēsem. de huiusmodi computatione dř. ꝫ. e. li. de elec. ꝗ sit.

p ¶ Numerādū. est ergo expressum istud tempus: non a tempore scientie sed vacationis currere licet videatur ꝯ: de conces. preben. quia diuersitatem ad fi. ꝫ. de supplen. neg. prela. licet: is enim qui nescit potestatem experiendi non habz. ij. q. vi. biduū. ff. de calū. l. annus. ꝛ hoc tenuit hic Guil. Sed contrariū credo ꝫ3 Mar. q2 hoc statutum fuit in fauorem ecclesiarum ne contingeret beneficia diu vacare: non autem in odium summi pontificis negligentis: quia tunc non nisi a tempore scientie curreret prescriptio: vt in cōtrarijs. Item per hanc reditur ad ius cōe: extendēda est igitur vt de facili ad suam naturam redeat. xxv. di. ab exordio. ff. de pac. si vnus. p̄sertim vbi statuens cōtra se statuit. alias enim q̄re nō sic expressisset a tēpore scientie: de deci. ad audientiam. ad hoc. ī. de reg. iur. contra eum qui. Unum scias: l3 istud tēpus currat ignoranti: non tamen sedi vacāti quod satis ꝓbatur. ī. e. si apostolica. si enim ibi sp̄alis est casus: ergo ipsius ꝯrium est regulare. ꝛ est rō: q2 hoc reperimus expressum sed illud non. Et sic no. sp̄alia in hoc casu: Primum ꝙ cum in alijs deť maius tēpus de cōces. p̄bē. c. ij. hic dať solum mēsis. Scd̄m ꝙ istud tēpus currit ignorāti. Tertium ꝙ non sit cōputatio de momēto ad momētum sed dies vacationis nō ꝯputať in mēse: ꝛ hoc p3 dum dicit a die ꝛc. ꝛ si. ꝫ. de excep. pia. de resti. spolia. frequēs. Quartum ꝙ cum alias cōmuniter potestas deferať ad superiorez: hic reddit ad īferiorem: ꝛ hoc facit impossibilis casus: ad hoc supra de elec. licet in fi. ꝛ supra eodez titulo indēnitatibus in fi.

q ¶ Per seipsos. habebāt episcopi ante ꝯstitutionem clemētis procuratores in curia: qui statim cum vacabāt beneficia conferebant illa: ꝛ sic preueniebāt papam: vnde motus clemēs promulgauit constitutionem. ꝫ. c. proxi. demū Gregorius q2 multum preiudicialis erat constitutio illa in cōcil. Lug. moderat⁹ ē eam. Sed ne adhuc exercerent illas malitias. s. ꝙ haberent procuratorem in curia qui statiz mēse elapso illa conferret: iccirco hoc addidit papa enim ēt post mensem posset cōferre: si vellet dummodo preuētus nō esset. ꝫ. c. proxi. ī pn. Sed lrā ista dicit per se ipsos. nūquid si presentes sūt per alios cōferre poterūt? Dic ꝙ p alios conferre non poterūt nisi in casu qui sequiť: potuit eniz papa rei sue cōditionez ꝛ moduz apponere: ꝛ legez quā voluit xviij. q. ij. eleutheri⁹. ff. de pac. traditiōib⁹ de cōdi. ap. verum.

r ¶ Remotis. sic. ꝫ. ꝯ tē po. ordi. cum nullus. §. episcopo. ꝛ dixerūt qdā per hāc lrām ꝙ quis ex suam dioce. existens beneficia cōferre nō poterat: sed hoc est falsum: l3 in hoc casu posset concedi: ꝛ probabať hoc olim supra de concessione preben. post electionem in parte decisa. ꝛ hoc nota. Jo. ꝛ Ber. ꝫ. de offi. lega. c. nouit.

s ¶ Id canonice: dicebāt olim qdam id. s. vicari⁹: nam eo ipso ꝙ vicari⁹ generalis erat: beneficia conferre poterat: sed hoc est falsum: vt. ꝫ. de of. vica. cum in generali. In taliū ergo collatione per ordinariuz faciendu: requiriť ꝙ mensis elapsus sit: ꝙ p seipsos cōferāt: si p̄ntes sint vel ꝙ p generales vicarios non sp̄ales: ꝛ ꝙ habeāt sp̄ale mādatū beneficia conferendi. ꝛ sic expone id. s. Beneficia conferre.

Quāuis. Quattuor facit. primo ponit regulā ꝫo instantiā ibi ꝛ ideo tertio ibi. ꝗꝗ decidit ꝫm q̄dām instantiā ꝛ duos casus subijcit. q̄rto ibi. secus ꝯ instantiam. alium casum subijcit ꝫm Jo. mo.

t ¶ Quāuis. fuit tracta de extrauaganti breui rnso. ꝛ. c. l3 in beneficijs. et emanauit ad declarationē cox q̄ no. Tan. Ber. ꝛ moderni. ꝫ. ꝯ eta. ꝛ q̄. li. accepim⁹ in fi. de p̄bē. ꝓ illox. in pn. Ber. ꝛ cōpo. de rescrip. capitulū scē crucis: in glo. q2 qōnes. §. item q̄riť de hac forma ꝛ. §. se. Jo. an.

v ¶ Plenissima. ꝫ. de dona. cū dilecti in fi. ꝫ. de vbo. si. olim. ff. ꝯ cōsti. pn. beneficiū. ꝛ debēt esse māsura. ī. de reg. iur. decet cum suis concor.

x ¶ Restringi. sic. ꝫ. e. li. de fi. presby. c. i. ꝛ. ij.

y ¶ Usq3 ad certā. aliud puta cū papa scribit vt ꝓuideať ipetranti vsq3 ad talem sūmā: aliud dū papa scribit vt ꝓuideať ei de prebenda tāti valoris vel sūme: q2 in pmo casu pōt ꝓuideri de miori ꝫ3 nō de maiori. in scđo vero de maiori. sed non de minori: q2 forma mādati est seruanda. ī. e. cui ꝯ nō. Et cum istud vsq3 poniť in lrīs intelligo ꝙ veniat ascēsiue. q̄si papa scribendo ꝙ ꝓuideať vsq3 ad sūmā centū librax: velit ꝙ ꝓuideať de summa īfra. lx. vsq3 ad centū: ꝫ3 nō vltra id. ꝫ. e. li. de arbi. c. i. cū suis cōcor.

z ¶ Pēsione. papa videť mādasse ei ꝓuideri de eo ꝙ ꝓuidēs p se nō poterit retinere: sicut beneficia: q2 l3 ibi sit liberalitas: nō tñ est in collatione sed in eo ꝙ magis isti ꝗ illi conferet: qđ dic vt. ꝫ. de prebē. relatum. probatur hoc. ī. de insti. c. vlti. ꝛ l3 in fauorē eius hoc dictū videať non tñ illi fauori renūciat ꝓpter intētionem pape que talis fuit: ꝛ ꝓpter formā mandati que seruanda est. ī. e. ti. cui de non.

ſ ¶ Alias. vt. c. di. pallium. de auctorita. ꝛ vsu pal. c. i. de testamē regl.

fi ad hoc de ver. sig. cum tibi: Imo. etiam interduz soluz cathedralis com prebenditur: vt de verbo. si. cum clerici.
a ¶ Includi. si. ī. de sen. ex. q̄ periculosum. ⁊ hoc tenebat ꝯpo. in supradi cta glo. Sed ber. ⁊ tan. videbant tenere ꝯtrium in p̄dcā decre. accipimus in glo. pe. Sed forte bonū habuerūt intellectū: si ad casum decre. se retule runt. s. in his q̄ p̄mo erāt obligati ꝓuidere. obliga uerat. n. se ep̄s ad ordies cōferendos: vt. s. co. cuz sm apl'm. ad finem ꝓui dere vel in cathedrali vł alia: littere igitur ibi im petrate: fuerunt lr̄e insti cie: sed h̄ de lr̄is g̃re lo quimur vnde in hoc ca su p̄ eādem formam in ca thedrali vel alijs proui dere tenebitur. ⁊ sic de cre. illa loquatur in suo casu: nec sit correcta per istam: ad hoc. s. co. lib. de elec. cum expediat.
b ¶ Extendi. quid si mā detur sub hac forma nun q̄d in capellania vel mā sionaria maioris ecclie cathedralis poterit proui deri: ⁊ videt̄ papa solum canonicos: ⁊ ipsoꝝ exce pisse p̄bēdas. ad hoc. s. vbi dicit ꝓpter ipsius ho norez. ad hoc. s. ō rescri. statutū. ⁊. s. ō ver. sig. cum clerici. Satis credo cum hec lr̄a sic indistin cte loquat̄ q̄ in nullo be neficio cathedralis eccle sie poterit prouideri. non eniz dicit q̄ nō includat̄ canonicatus ecclie cathe dralis: sed q̄ non īcludat̄ ecclia: ergo nulluz ipsius ecclie b̄n̄ficiū īcludat̄: ad hoc optie. ī. de p̄uile. per exceptionem. ⁊. s. i. miso Sed pone īpetraui ꝓui deri mihi in ecclia sancti petri bonon. non est alia sci. petri ecclesia q̄ cathe dralis nunq̄d in ea ꝓui debitur mihi: videtur pp stilum curie g̃am surreptitiaz: q̄ in cathedralibus ecclesijs non solet exp̄ mi nomē sancti: sed in inferioribus sic: q̄ credo nisi aliter per lr̄as appa reret papam de cathedrali intellexisse per illud. c.

hoc casu īcludi[a]: se mandatum hu iusmodi nō extēdi[b]. ¶ Nec[c] ē cū mādam⁹ in aliqua eccl'iarum ꝓui cie[c] ꝓuideri: tunc. n. ⁊ metropolita na ⁊ cetere cathedrales ecclesie in cludūtur sub tali mādato: cū vbe riorem[d] hoc casu q̄ȝ alio īpetranti g̃raȝ facere videamur. I. Idem.

¶ Impetrāti beneficiū seculare ꝓ uidetur de beneficio per seculares clericos vsq̄ȝ ad presumptioneȝ le gitimam. hoc primo: secundo cleri co seculari īpetranti simpliciter nō ꝓuidetur de cōsueto gubernari p regulares. h. d. Do.

CUm de beneficio ecclesiastico cōsueto clericis secularib⁹ as signari ꝓuideri mādat̄: de illo dȝ i telligi: q̄ tāto tempore ab vno[e] vł pluribus secularibus clericis istitu tis[f] in eo rectoribus extitit cōtinue ac pacifice gubernatuȝ: vt prescri ptio legitima[g] sit cōpleta: etiā si an te[h] vel post[i] religiosi q̄nq̄ȝ ministra uerint in eodem. ¶ Cū vero scri bitur vt ꝓuideat̄ de aliquo priora tu[k] alicui clerico seculari[l]: prouide ri nō pōt de prioratu qui p religio sos iuxta moduȝ[m] p̄missuȝ est soli tus gubernari. Nisi hoc i lr̄is ca ueatur expresse. I. Idem.

¶ Habere personatum cū cura: ⁊ prebendam cui annexa est paro chialis ecclesia: nō est cōtra concili um generale. Jo. and.

SUper[n] eo q̄ p̄bēdas qb⁹ pa rochiales ecclesie sunt anne xe[o] in qb⁹ sp̄ūaleȝ iurisditioneȝ sm ecclesie vestre cōsuetudineȝ appro batā: ⁊ sic sm aliquoꝝ iterp̄tatiōeȝ curā aīarū h̄ētis: simul cū p̄sonati bus[p] quoꝝ aliqb⁹ cura iminet aīa rū: i eadē[q] ecclesia obtinetis nobis Cuȝ hoc generali concilio[r] non obuiet[s]: dispensatio[t] necessaria nō existit. I. Idem.

¶ In īpetratiōe b̄n̄ficioꝝ inspicit̄ data nō p̄ntatio vel receptio. Jo.

CUm cui canonicatus alicuius ecclesie a se apo. ē collatus[v] lȝ nōdum sit in ea receptus: decerni mus in assecutiōe p̄bēde iuxta sue prouisionis ordinem oibus prefe renduȝ[x]: quibus postmodū in ipsa ecclesia similis[y] g̃ra est ꝯcessa. Li cet isti[z] primo suas lr̄as presentaue rint: ⁊ primo recepti fuerint in ea dem. I. Idem.

¶ Per lr̄as apo. nō faciētes de defectu ordis mentionē pōt impe tranti de curato b̄n̄ficio prouideri: ad ordines tñ se faciet proximis tē poribus ꝓmoueri. Joan. an.

SI pro clericis[y] pauperib⁹ vel alijs[x] nostras litteras vt eis de beneficijs prouideas: etiam si animarum[a] cura sit annexa eisdeȝ recipere te cōtingat: ipsis: licet nec in sacris sint constituti ordinibus: nec de defectu[b] ordinum in eisdem litteris mentio habeatur: poteris de beneficijs curam habentibus li cite prouidere[c]: nec pretextu dicti ō fectus tua poterit ꝓuisio īpugnari.

c ¶ Prouincie. ī hoc casu loq̄tur decre. s. e. ti. p illoꝝ: vñ nō aduertebāt q̄ decre. illaȝ allegabāt: q̄ p lr̄as q̄bus prouideri mādabat̄ in aliqua eccle sia ciuitatis pōt prouideri ī cathedrali. cum ibi archiep̄o de ecclesijs sue ꝓ uincie scriberetur. d ¶ Uberiorē. si ergo queratur diuersitatis rō sufficiat ista: lȝ ad metropolitanam ecclesiam non multū efficiat̄: sed suffi cit sic per papam declaratum: de rescri. in causis.

CUm. Sunt duo dicta. scōm ibi q̄n. ⁊ scōȝ diuiditur q̄ p̄io ponit ō terminationem a qua excipit ibi nisi. Do.
e ¶ Uno. no. ꝓ his que no. ber. s. de cau. pos. ⁊ proprie. cū ecclesia surria. in glo. et hoc videtur. f ¶ Institutis. ergo si de facto tm̄ occupatū es set per eos nōn h̄ret locū prescriptio: vel si ibi nō vt rectores sed vt vicarij: vel conducticij seculares clerici rexissent. g ¶ Legitima. s. xl. anno rum de prescrip. de quarta. de cā pos. cum ecclesia. de consue. c. vlti.
h ¶ Ante. inceptā p̄scriptionē: sed secus si post īcepaȝ ⁊ añ cōpletā: ⁊ ideo dixi. s. cōtinue. i ¶ Post. nō tñ continue ⁊ pacifice spacio. xl. an. ⁊ ideo dicit q̄nq̄ȝ: illa igit̄ administratio p̄cedentis tp̄is tollit̄ p p̄scriptionē sequentem: administratio aūt prescriptionem sequens illam non tollit: ni si alia interuenirent: que ius alioꝝum haberent perimere.
k ¶ Prioratu. p̄oratus est generale verbū q̄d ad prioratū seculare vel re gularem pōt extēdi: sed rōne p̄sone impetrātis q̄ clericus secularis ē sibi re gularis p̄oratus ꝯferri non potuit: vt artetur id solū ad seculares nam gra ue est lexpertos ⁊c. xix. q. iij. monasterijs. s. de elec. ad nr̄am. ⁊. c. officij.
l ¶ Seculari. quid si tēpore īpetrationis secularis erat impetrans modo factus est regularis: nunq̄d de tali prioratu sibi poterit prouideri. Credo q̄ non per decre. s. e. li. de elec. si eo tempore.
m ¶ Modum. premissum. s. proxi. r̄n̄. s. per. xl. annos continue ⁊ pacifi ce ab vno vel pluribus institutis in ipso.
SUper eo. Decidit casum rōnes interserens ibi. Cū hoc: p̄mitte q̄ pluralitas beneficioꝝ curatoꝝ est prohibita. s. e. de multa Do.
n ¶ Super. ⁊ reprobatur p istam decre. opi. ber. s. eodem titulo. extirpande. §. q̄ vero. cui fauebat guil. in spe. c. ti. de legato. §. videndū. versi. q̄d si habeo. ⁊ ap probatur opi. ino. ⁊ hosti. o ¶ Annexe. in quib⁹ deseruire dȝ p vicariū p̄pe tuū vt ī p̄di. §. sed an ipse vicarius vel ipse prebēdari⁹ curā aīaꝝ illius pochie ha beat: de hoc fuerūt opi. diuerse vt sequitur: vicarius eniȝ curaȝ animarum habet q̄d ꝓbat̄. s. de offi. vica. ex parte. sed vt vi carius: vt ibi notat ber. cū ergo rector sp̄ūalem iurisditionē ibi habeat ⁊ super vicariuȝ existat q̄ excōmunicare potest ⁊ simi lia facere: ergo quin curā habe at negari non potest. supra de elec. dudum. ij.
p ¶ Personatib⁹. ⁊ sic vł q̄d vnus possit plures personat⁹ ⁊ prebendā ēt cum parochiali an nexā in vna ecclesia obtinere si ne dispensatiōe pape: vnde con tradicit aperte. s. e. li. de ꝯsue. c. i. Sed hic papa plurib⁹ loq̄t̄ vt vides. ī. vbi dic̄: obtineatis vñ plurib⁹ canonicis eiusdē ec clesie de hoc querentib⁹ cōsult⁹ papa. r̄ndit. ⁊ sic non ē contra.
q ¶ In eadē ecclesia. idē ⁊ mul to fortius si in diuersis: ad hoc. s. de conces. preben. lr̄as.
r ¶ Concilio. s. e. de multa.
s ¶ Nō obuiet. cum eni accesso riū h̄eat seq̄ naturā principalis. s. eodem libro ō offi. deleg. si gratia. ī. de regulis iuris. acces sorium cū suis ꝯꝯr. ⁊ de p̄ben da nō ē cautū q̄ vacat ergo nec vacabit capella accessoria ad p̄ bendaȝ: ad hoc. ff. ō ser. ru. pre di. l. vna ē via. ff. q̄ēadmodū ser. amit. si cōem. ad hoc. ī. c. q̄ sepe. preterea cessat rō ꝓhibi tiōis: q̄ in ecclesia annexa p̄bē de nō tenetur residere: vt. s. e. extirpande: ergo constitutio de multa: hic locum non habeat.
t ¶ Dispensatio: intelligo pape de q̄ loq̄t̄ cōcilīū de quo mētio nē fecit. alīs ī p̄benda ⁊ dignita te b̄n̄ req̄rit̄ dispēsatio ep̄i: nisi cōsuetudo ecclesie vł aliud īdu ceret: vt illa sine dispēsatione possint simul de iure teneri: ad hoc. s. e. li. ō rescri. g̃ra. ⁊ q̄d ibi dixi. dicebant ergo Inno. ⁊ host. s. e. extirpande. hunc esse casuȝ in quo de iure cōi: vel saltē de cuiuslibet superioris dispensatione. sm diuersas opi. quas no. s. eo. ti. cum iam dudum. quis plures curas habebat.

CUm cui. Duo facit. p̄mo decidit casum cuius dubiuȝ fortificat ibi lȝ Do. Emanat ad declarationē oīum que no. s. de rescriptis. c. capituluȝ. ⁊ re probatur cōis opinio. Jo. an. v ¶ Collatus. lōge diuersuȝ ē cōferre ⁊ mā dare cōferri. ad hoc. s. e. li. de rescrip. tibi qui. ⁊. c. duobus.
x ¶ Preferēdū. nisi ī casu. ī. e. si clericus. §. vex ad hoc. s. e. li. ō rescri. tibi q̄ ī si.
y ¶ Similis. iō dixit: q̄ sec⁹ si maior: vtputa q̄ oib⁹ porib⁹ p̄ferat̄: vt. ī. ō cōces. p̄ ben. auctoritate ad idē ī cāu. ī. c. q̄ sepe. z ¶ Isti posteriores īpetrantes.
⁊ ¶ Primo. approbatur ergo illa lec. decre. capitulū. q̄ ibi prius sit nomen nō aduerbium: ⁊ certe satis erat absurdum dicere q̄ per cursum tuū tu me preueni res in iure iam mihi acq̄sito: ⁊ scire debes q̄ sicut primo īpetrās prefertur omni bus scd̄o impetrantibus in hoc casu. sic prefertur omnib⁹ q̄bus prebenda vacās ēt ab ignorantibus conferretur postea: vt. ī. e. si postq̄.

SI pro. Duo facit. primo decidit casum. quem scd̄o terminat ibi oportebit Do. ꝯ ¶ Clericus. tracta fuit de extrauaganti que incipiebat venera bilibus fratribus. alia super prouisione ⁊ fuit Alex.
ꝫ ¶ Alijs. hoc fuit non sine mysterio dēm̄: q̄ costitutio alex. solū de pauperib⁹ loq̄bat̄: vñ multi dicebāt sec⁹ in alijs ⁊ declarat h̄ q̄d no. Cōpo. de rescri. cap'lm in glo. q̄ q̄ōnes. §. Itē q̄rit̄ an collatio. Et no. q̄ q̄ttuoꝝ req̄rūtur in ꝓmonēdo: sciā: etas: mores: ⁊ ordo. ī p̄mis tribus patiēs defectū auctoritate lr̄aꝝ se. apo. ñ ꝓmouet̄: nisi fiat mentio. s. de eta. ⁊ qua. cā te. ⁊. c. et. in q̄rto sic: vt h̄ vides: ⁊ sic caute decre. illa quartuȝ omiserat. a ¶ Animarū cura. al's. n. nisi hoc esset expressum de curato ꝓuideri non posset. s. ō p̄ben. c. vlti. ī. e. ti. cum in illis.
b ¶ Defectu ordinum. secus in defectu etatis. s. e. li. de rescrip si eo tpe. ⁊ no. q̄ bene probat ista lr̄a ⁊ inferior que inder repetit: q̄ promouendus ad curā si nō ē in sacris: defectum patitur: ⁊ facit ad id q̄d dicam. ī. glo. proxi.
c ¶ Prouidere. olim de iure cōi tales ad talia b̄n̄ficia non poterant assumi. s. de eta. ⁊ q̄. preterea. hodie dicūt q̄dā īdistīcte q̄ p̄nt. ad h̄. s. de elec. cū ex eo. ī. ō isti.

.c.ij.⁊ hic:sed nō sum ausus corrigere decre.preterea.⁊ dico ab ea recedendū so lum in casibus in qbus hoc expressum inuenio: vt hic.⁊.ȷ̃.de insti.c.ij.in alijs salua maneat:⁊ ſm hoc intelligo decre.cum ex eis.

a ¶ Oportet.vnde solet exprimi in lr̄is ſm stilum curie:ita tñ ꝙ idez clericus se faciat statutis a iure ⁊c.⁊ personaliter ⁊c.

tum apponit ibi alias facta.do.

r ¶ Clericus.⁊ declarantur hic ⁊ corriguntur que notat compo.de rescrip.mandatum in glo.ij.in fi.

s ¶ Postea.s.puiso sibi de prebēda:⁊ hec est noua forma q̄ nō multū h vsum curie:si aūt mandasset sibi de canonicatu statim puideri:⁊ postea de pbēda qñ vacaret:⁊ puisuz fuisset de canonicatu:tūc idez qð in scðo casu.

b ¶ Reqrunt.de iure cōi cōsue tudine vel statuto eccl'ie:ad hoc qð dixi.ſ.de fi.pſby.c.i.i.fi.

c ¶ A iure.vt in quattuor tem poribus anni:⁊ in sabbato scð: vel sabbato medie quadrage sime.ſ.de tē.or.c.ij.⁊.iij.mi nores aūt cōferri pñt in festiuis diebus: vt ibi ⁊ eo.ti.c.i.

d ¶ Promoueri.qð si moniti nō fecerint.poterūt eisdē puari .ſ.de elec.cū in cūctis.hodie i ponit noua pena seruatis anti qs penis vt in cle.de eta.⁊ q̄. vt hi qui.ij.rñ.Si autē būficiū sit curatum puatus est ipso iu re nisi sacerdos fuerit infra an nū.ſ.eo.libro.de elec.lz canon nisi esset ecclesia collegiata: vt .ſ.eo.ti.statutuz vel habuerit iustuz īpedimētū.eodē titulo cō missa.§.i.vel secū fuerit dispen satum.eodem ti.cum ex eo.

SI cum. Duo facit.pmo decidit casum ex quo infert decisionem alterius ibi ⁊ ideo

e ¶ Si cuz.tracta fuit de extra uaganti que incipiebat dilectus fi lius:emanauit ad declarationē eoꝝ que no.Cōpo.ſ.ð rescri. capitulū ī glo.quia qōnes ver. sed pone ꝙ prior.⁊ guil.⁊ spe. ti.de legato.§.nunc tractem⁹. ver.quid si per. Jo.an.

f ¶ Lr̄as reseruationis.nam le gatus vacaturam nō cōfert: vt .ſ.eodē titulo dilectus filius.⁊. sed bene reseruat collationi sue ⁊ super ea cōferenda cum vaca bit dat executores: vt.ſ.eodez libro de of.le.c.ij.⁊.iiij.⁊.ȷ̃.e. ti.si apostolice.

g ¶ Auctoritate nostra.littere igit gratiose sic misse faciēt illū censeri auctoritate apo.receptū ex quo sic exprimit ad hoc.ſ.ð rescrip.cum aliquibus in fine.

h ¶ Receptus.post ipartitā.n. auctoritatem a papa tal'gr̄a pa palis intelligit.ȷ̃.e.si apostolice.⁊.C.de veteri iu.enu.l.i.ante medium.

i ¶ Eadem.nam si minori prefertur ēt prioribus:vt.ȷ̃.e.hi qui.

Oportet[a] tñ vt ipsi ad ordines quos requirunt[b] collata eis beneficia se faciant in primis statutis a iure[c] tēporibus pmoueri[d]. I Dem.

¶ Mandato alterius super pro uisione facienda per papam ipleto prouisio auctoritate pape intelligi tur esse facta.hoc dicit ſm Zen.

SI eu₃[e] sup cuius puisiōe apo stolice sedis legatus ī certa ec clesia suas lr̄as[f] quibus obtempe ratum nō fuerit: destinarat: man dem⁹ auctoritate[g] nostra in ipsa ec clesia in canonicū recipi ⁊ in frez: si biqz prouideri de pbēda iuxta ipsi us legati cōtinentiā lraꝝ talis rece ptus[h] hmōi nostri auctoritate man dati nō legati sed nostra itelligitur esse auctoritate receptus. Et iō ē in assecutione pbēde oibus post cum eadem[i] auctoritate receptis in dcā eccl'ia pferēdus. I Dem.

¶ Mandatuz alternatiue plures collatores idudēs verificat ī pmo vacante. Insimul vero vacātib⁹ ordo scripture seruat.h.d.ſm do.

MAndato[k] nostro sub ea for ma tibi directo: vt alicui pro uideas de bñficio ad collationē[l] tu am vel alteri⁹ ptinēte. De bene ficio qð pmo vacabit[m]: siue ad tuā siue ad alius collationem pertinue rit: ei pro quo scribit puidere debe bis. Si vero plura bñficia ad tu am ⁊ illius[n] collationez forsan spe ctātia simul[o] vacent: tunc scripture ordinē[p] seruare hēbis vt illi solum puideas de illo beneficio quod ad te[q] noscitur ptinere. I Dem.

¶ Si clericus cui mandabatur p uideri de prebēda primo vacante negligit petere prebēdam sibi debi tam: extincta est gratia. Si aūt sibi collatus fuerit canonicatus: tūc ha bebit prebendā dum nullus est ibi expectans auctoritate apo. Jo.an.

SI clericus[r] p quo a sede apo stolica recepisti mādatū: vt ei de pbēda primo vacatura in cer ta ecclesia puideres: eūqz postea[s] ī canonicum ipsi⁹ ecclesie recipi face res[t] ⁊ in frem: pbendam sibi debi tam[v] quādo vacat petere negligen ter[x] omittat: ⁊ aliā[y] postmodū ī ipa ecclesia vacaturam neqbit ptextu dci mādati petere: nec tu de ipsa si bi poteris puidere. Cuz facta ei gr̄a p ipi⁹ negligētiā sit extincta[z].

¶ Verum si prefatus clericus fuis set auctoritate apostolica effectus[&] ab initio canonicus ī ecclesia pliba ta. Tūc cum remanserit in ea ca nonic⁹: dicta negligētia[ꝯ] nō obstā te: ac p cōsequēs rōne canonicatus sit in alia prebēda nulli alij de iure debita ceteris preferendus: petere poterit prebēdam aliam proxime vacaturam. Dūmō[ꝛ] nō sint ali qui eadem[a] auctoritate prebēdas ī ipsa ecclesia expectātes. Et eidē de ipsa nō p te cum mandatū[b] non susceperis sup illa: sed p eū ad quē spectat[c] in eadē ecclesia prebēdarū collatio prouideri[d] dēbebit[e]. Ali as facta de prebēda huiusmodi al teri collatio in illius preiudiciuz eo ipso viribus non subsistat[f]. I Dem.

t ¶ Faceres.erat g̃ dar⁹ ī hoc ad cōpellēdū: ð quo dic vt dicaz.ȷ̃.ð cōces.p bē.si capto.⁊.c.si soli.

v ¶ Debitam.s.pme va caturā:⁊ intelligas nulli alij de iure debitam.

x ¶ Negligenter.desidio sus erat:vel execrabat li tes vel ignorabat ius:qꝛ credebat illā pbendaz de beri pmo recepto aucto ritate capl'i vel inferioris a papa.Si autez infirmi tate laborabat magna: vel alienatus erat a mēte vel captiuatus: vel iusta cā absēs:⁊ pcuratorē di misat:q mortu⁹ tē erat vel his silia:tūc hoc casu pbēdā nō pdit:ad hoc.ſ. eo.li.de elec.cōmissa.nō .n.pōt dici negligens q ptātē experiendi nō hūit: ad hoc.ſ.de elec.c.vl timo.⁊ de conces.pbē.qꝛ diuersitatē.Qñ aūt di cat negligens: arbitrio bōi viri.i.iudicis relin quēdū credo .ff.ð v.ob. cōtinu⁹.§.cū ita.Nec.n. dico ꝙ statiz post mortez necesse hz petere:imo ali qð tpſ sibi assignandū ē in quo deliberet an prebē da sibi debeat de iure vl nō ad hoc.ſ.e.li.de cō sue.c.vl.arbitrabit ergo iudex hoc tpſ ſꝫ qlitatez negocij psonaꝝ ⁊ loci:ad hoc.ſ.de elec.cupiētes.

y ¶ Aliaz.no.qꝛ si negle xi petere debitam:⁊ alia collata est:aliaz nō peto. sed si neglexi petere debi tā tñ adhuc nō ē alij col lata dico ꝙ illam adhuc possum petere.ad hoc.ȷ̃. .e.si tibi absenti in fi.

MAndato. Primo ponit thema cuius dubium soluit distinguēdo.pri mum membrum ibi de beneficio.scðm ibi si vero Do.

k ¶ Mandato.hec decreta.satis plane tracta fuit de extrauaganti alex.iiij.q̄ inci piebat sua nobis ⁊ emanauit ad declarationē eoꝝ q̄ no.cōpo.ſ.ð rescrip.capi tulum.in glo.quia qōnes.§.sed qd si in hac forma.

l ¶ Collationē.de illo igitur qð ptinet solū ad pñtationē vel īstitutionē ñ pote rit talis prouidere nec ecōuerso.ȷ̃.e.ti.cum in illis.§.cum autem.

m ¶ Vacabit.intelligo sine fraude:p decre.ſ.e.li.de renun.c.ij.

n ¶ Illi⁹.ē rō qꝛ de prio puidendū ē alſ eadē rōne de centesimo:ad hoc.ff.ð v. obli.cū q calēdis:de illo igit puideat:ne videat extingui gr̄a .ſ.e.cū cui.ȷ̃.eo. .c.pri.qð v ex est nisi in literis esset clausula:qð duxerit acceptādū.ȷ̃.de cōces. pben.qꝛ in cūctis.c.ne captande.

o ¶ Simul.pone mortuus vel promo tus ē clericus q habebat illa duo bñficia:vel duo clerici simul mortui:vel pmo ti:vel renūciauerūt:nec appere pōt quis pmo:ad hoc.ſ.e.li.de rescrip.duobus

p ¶ Ordinē.⁊ ē si.ſ.e.de elec.si quis iustō.§.i.in fi.xliij.di.sic rector ī fi.ð vsufr. .l.quotiens.i.rñ.ad hoc facit qð dixi.ȷ̃.de reg.iur.in alternatiuis.⁊ fac de le.ij. cū pſ.§.vlti.⁊.ff.ad treb.l.heredes.§.fi.⁊ vide qð no.ſ.de rescri.cū dilecta.

q ¶ Ad te.alſ esset in ptāte illi⁹ cui scribit se exonerare.dico ꝙ idē iuris eēt ī or dine cōuerso.s.qñ scribit ad alterius vel tuā.⁊c.qꝛ tūc ēt si simul vacēt puidebit ð spectāte ad collationē alterius ordinē scripture suādo:vt.ſ.dixi.⁊ expōe ad te.i. ad tui collationē.Et qð dicit decre.h p oīa veꝝ ītelligo cū ēt tertie psone scribit: puta mihi vt tibi puideam de beneficio spectante ad collationē talis aut talis naz tibi de primo vacante puideo:alſ scripture ordinem suabo eadē rōne.

SI clericus. Soluit duos casus dubios circa illum q negligit suam gr̄am pseq.⁊ pmo rōnē subdēs ibi cū scā scðo secundū ibi.veruz.rōnem diuersita tis īterserēs ibi cū mādatū qð determinat ibi dūmō.⁊ declarat ibi.⁊ idē ⁊ decre

z ¶ Extincta.⁊ sic extincta dz esse ptās executoris:sicut ecōuerso.de of.le ga.si super gr̄a:ad hoc.ſ.e.ȷ̃.de re.iur.accessoriū cū suis cōor.⁊ merito ē extincta ptās cū.n.forma sibi tradita fuerit p rescriptū super vno beneficio tñ.s.primo vacaturo sibi debito: illo omisso nil subest rescrip.ad hoc.ſ. de of.dele.ex pte.i.ex quo igitur sinit rez suā agi ⁊ se nō opposuit sibi ipu ter:de re iudi.quāuis:alias sequeret ꝙ ius hēret in pluribus pbēdis qð ē absurdum.Quidā tñ dicebāt olim ꝯ pp intētionē mādātis q voluit illū p bendā hre: vñ si non hz pmā hēat scðaz:ad hoc.ſ.eo.dilectus.iij.ſ.ð cō ces.pben.cum super:nec vr ius hre ī duabus pbendis:qꝛ desinit ius hrei pma:⁊ hoc putauit hosti.in predicta glo.magna equum Jo.an.

& ¶ Effect⁹.qꝛ papa cōtulit vel mādauit cōferre canonicatū in ecclesia qð fa ctū fuit. ꝯ ¶ Negligētia.q̄ neglexit petere prebēdā sibi debitā ⁊ sic fuit alteri collata. ꝛ ¶ Dūmō p istud vbū pbo: ꝙ nō pfertur expectātib⁹ q īpetrauerūt post negligētiaz:nā de his q ante negligētiā īpetrauerūt di ctū erat.ſ.ibi nulli alij de iure debita:supflueret g̃ hec lr̄a:nisi ⁊ de poste rioribus ītelligeretur:hoc sonat ergo lr̄a:ꝙ quādiu erit ibi aliqs expectās auctoritate apostolica:siue pus.i.añ negligētiā īpetrās:siue post:ille ne gligēs nō hēbit añ pbendā. a ¶ Eadē auctoritate pfertur igit receptis auctoritate inferioꝝ.ȷ̃.c.pri. b ¶ Mandatū.cui⁹ fines diligēter suā di sunt.ȷ̃.eo ti.cui de nō:sed istud esset mandati fines excedere.

c ¶ Spectat.quocūqz iure cōi vel spāli.ȷ̃.ne se.va.c.vno de regula.c.vl. cū sibus. d ¶ Prouideri.s.de prebēda de q̄ scriptum non fuit.

e ¶ Debebit.idē dicebant olim qdā in casu decre.ſ.e.li.de of.dele.si sup vt ibi dixi.Jo.an. f ¶ Subsistat.ītelligas nisi ēt negligens eēt in ipa petenda qꝛ ⁊ tunc pderet ius in illa sicut ⁊ in superiorib⁹ dcm ē. Po.igit ꝙ plenior ē gr̄a scði rescripti ꝙ pmi.Scðs ergo negligēs in pbēda nō p pterea amittit canonicatū quē iaz habuerat:ſꝫ amittit potioritatē in pbēda respectu apl'icoꝝ ꝙ duplici iure iuuantur:nō aūt respectu alioꝝ vt vidisti.

Nqui. Sunt duo dicta. primũ diffinit de prerogatiua receptorũ. scõz de ipsorum qualitate. Scõm ibi eum quoqz. Do.

a ¶ Ibi qui. decreta. ista emanauit ad declarationem eorũ que no. Innocen. ⁊ Hostien. ⁊ moderni. s. eo. relatum. Ber. ⁊ compo. s. de referi. capitulum in glo. magna. §. Item si vnus primo. ⁊ probatur hoc olim per decret. de accu. accedens in parte decisa: ⁊ tũc ponebatur de concess. preben.

b ¶ Antea. nota q̃ regula illa qui prior est tempore potior est iure: locuz habet in his quorum par est causa quod probatur .ff. de regulis iuris quotiens vtriusqz: ⁊ dixi l. fra de regulis iuris qui prior ad hoc. s. eo. cum cui. si autem dispar est causa non habet locum regula vt hic hinc est quod lex dirit priuilegia considerari non tam ex tempore q̃ ex causa. ff. de priuileg. credi. l. priuilegia. ⁊ creditrix dotalis prefertur quibusdam creditoribus etiam anterioribus non tamen filijs ex priori matrimonio: qui agunt de dote materna. C. q pot. in pigno. habe. l. vl. vbi de hoc.

c ¶ Specialiter. auctoritate ergo huius specialis mandati fingitur potius delegatus q̃ legatus: ⁊ sic delegantis auctoritate videtur esse receptus. Sed tempore alexandri quidam contrarium dicebant dicentes q̃ spãle mandatum legato directum non inducit nouam auctoritatem pape sed veteris potestatis legati prorogationem. argu. ff. de preca. ſz si manente. vnde primo receptus tali auctoritate legati prorogata receptus videtur: vnde postponitur secundo recepto auctoritate pape. ⁊ hoc videbatur dicere constitutio alexandri execrabilis. Sed contrarium est verum: vt vides: nec ob. l. sed si manente. que loqtur cum prima ⁊ secunda concessio sunt eiusdez nature ⁊ forme sed hic potestas legationis est per se: ⁊ potestas prouidendi vl̃ cõferẽdi auctoritate apostolica postea concessa eodem modo per se: ⁊ gratiosa data vel fauore legati: vel eius p quo scribitur constitutio execrabilis vel loquebatur in suo casu specialiter: cum. s. prodit vltra q̃ternarium numerũ vel in legato cardinali q̃ conferebat iure legandis vel sit correcta. s. i. si. proe. huius libri.

Receptus auctoritate papę, etiam ad mandatũ alterius preferendus est alijs in prebenda hoc dicit secundum zenonem.

HI qui[a] auctoritate apostolica in aliqua ecclesia ĩ canonicos sunt recepti: debent in prebendarũ assecutione ceteris anteferri legatorũ vel aliorũ quorũcunqz auctoritate receptis antea[b] ĩ eadẽ. ¶ Eũ quoqz qui ad mandatum legati vl̃ alterius auctoritate app. sibi specialiter[c] in hac parte cõcessa fungentis recipitur auctoritate apost. receptũ esse dubium nõ existit. Idem.

¶ Si post gratiam mihi factam a papa de canonicatu ⁊ prebẽda bonõ. cãonici hoc ignorãtes: ⁊ ignoranti prebẽdam cõferunt post vacantem: non tenet collatio hoc dicit Joannes and.

SI postquã[d] canonicatũ in aliqua ecclesia tibi contulimus[e] ⁊ de prebenda nulli alij de iure debita inibi proxime vacatura mandauimus prouideri: hi ad quos in ea spectat collatio prebẽdarum: prebendam que vacauit isti postmodum[f] motu[g] proprio ignorãtes tibi gratiam fecẽz: alij duxerint conferẽdã: talis collatio ĩ tuũ preiudiciũ attentata nullam obtinet firmitatem. Nã eoipso q̃ canonic[d] auctoritate ap. facti effectus ius ad obtinẽdũ prebendã primo vacaturã[h] ibi dẽ tibi acquisitũ extitit: eãdẽqz quãcito vacauit: ex quo nulli alij debebat: iuste petere potuisti: iõ a predictis licet ignorantibus alteri conferri nequiuit[i]. Idem.

¶ Si papa de licentiã legato suo recipiẽdi auctoritate apostolica resignationes beneficiorum legationis sue libere ĩ manib[a] suis factas ⁊ beneficia conferendi. Scõo papa de predicta potestate ñ habita mentione canonicatum ⁊ prebendam si vacat vel quamprimo vacauerit ĩ aliqua ecclesia legationis mihi conferat. Tertio canonicus ipsius ecclesie renunciet: ⁊ legatus etiam ignorans collationem mihi factam conferat ibi prebendam p̃dictã nõ tenet collatio legati sed mihi illa p̃benda debetur. h. d. Jo. an.

OVdum venerabili fratri nostro .S. episcopo palestrino quem ad partes destinauimus gallicanas recipiendi auctoritate[k] nr̃a resignationẽ ab obtinẽtibus beneficia[l] ecclesiastica in eisdem partibus qui ea velent libere[m] in eius mãib[a] resignare: ac beneficia ipsa personis idoneis[n] conferendi p nostras lr̃as potestate[o] concessa. Nos post modum de concessione huiusmodi non habita mentione nicolao ō bonefac. camerario dilecti filij nostri. N. tituli sancti laurentij in damaso presbyteri cardinalis canonicatum[p] leroneñ. ecclesie que[q] in partibus illis[r] existit ⁊ prebendam nulli alij de iure debitam si qua tũc vacabat in dicta ecclesia contulimus ⁊ sibi prouidimus de eisdem[s]. Si vero nulla talis[t] prebenda vacabat ibidem: nos prebendam proximo inibi vacaturam conferendam dito camerario cum vacaret donationi apostolice duximus reseruãdaz decernentes extũc irritũ: ⁊ mane: si secus super hoc a quoquam contingeret attẽtari: certis sibi ad hoc executoribus deputatis. ¶ Cunqz postmodum Nicolaus vassalli clericus canonicatum ⁊ prebendam quos in dicta leroneñ. ecclesia obtinebat in dicti episcopi manibus resignasset: ⁊ dicte potestatis pretextu eos idem eps collationis, puisionis reseruationis ⁊ decreti predictorum forsan ignarus guilielmo vasalli p̃sbytero cõtulisset: dicti executores collatione nõ obstante predicta[v] litterarum nostrarum auctoritate p̃bendam eandem dicto camerario velut sibi debitam contulerunt quẽ dictus presbyter[x] pretextu collationis per dictum episcopum sibi facte q̃ prebendam ipsam pacifice[y] possidere valeat: non premittit: ꝓ pter quod idez camerarius nobis supplicauit humiliter vt prouidere sibi super hoc de oportuno remedio dignaremur. ¶ Nos igitur attẽdentes q̃ ⁊ si mẽorato episcopo predictã cõcesserimus potestatem: penes nos tamen nihilominus remansit maior: licet eadez[z] potestas etiam in predictis: propter quod nostra qui eandez preoccupauimus[a] potestatem potior debet esse conditio: eo presertim q̃ fm canonicas ⁊ legitimas sanctiones[?] per speciez generi derogatur: quamquam de genere in derogante specie mentio nulla fiat. Considerantes quoqz: q̃ nos exposito nobis de potestate predicta nihilominus litteras gratiosas daremus in dictis parti-

Postquam.

Duo facit. primo diffinit casuz. scõo rõnez reddit ibi. Nã eoipso. Do.

d ¶ Si postq̃. no. ergo q̃ sicut ĩspicit tps date quo ad scõm ĩpetrãtẽ a papa: sic ẽt inspicitur quo ad illũ q postmodum recipit a capitulo ẽt ignoranter. Jo. an.

e ¶ Cõtulim[a]. qd si ñ cõtulit ſz ferri mãdauit: dic vt. s. ō ecc. pbẽ. si capto. ⁊ c. si soli.

f ¶ Postmodũ. qd si tũc tpis vacabat pbẽda: que postmodum fuit collata: vl̃ q̃ teneat collatio: qr mãdabat ō prima vacatura prouideri: sed illa iaz vacabat ergo nõ debetur: vt. c. si clericus in fi. s. eo. ⁊ iõ est stilus curie prebendã si qua vacabat: vel q̃ primo vacauerit. ⁊c. Satis credo idem per rationem q̃. s. seqtur. nã coipso ⁊c. ad hoc. s. e. si beneficia. Jo. an.

g ¶ Motu proprio. qr sec[a] si contulisset expectãti auctoritate papali. s. c. pri.

h ¶ Vacaturam. multo fortius ergo vacãtez: qr difficili[a] ius cõstituitur in vacatura q̃ in vacãte. s. de concess. pben. nulla. s. e. ti. dilectus filius. t.

i ¶ Nequit. ille tñ cui sic collatũ fuerat si dimisit aliquod beneficium ꝓpter illud habẽduz recuperat illud si sine difficultate cognito p̃bendã illi deberi eam sibi dimiserit als nõ. s. e. ti. si beneficia.

OVdum. ¶ Primo ponit mentẽ duaz gr̃az aposto licarũ. scõa ibi cũqz. ponit processus habitos per illas. tertia ibi. nos igit̃. multis argumentis ostendẽs partẽ alterã potiorem illi dari iudices: vel sũt due partes tñ vt pme due partes cõtineantur sub querela camerarij qõ plus placet. Jo. Do.

k ¶ Auctoritate nostra. hoc fortificabat dubium: quasi ex quo auctoritate apostolica hoc faciebat in secundo mandato ō illa prima ptãte mentio fieri deberet alias enim si potestate ordinaria hoc faceret: satis videbatur dubium terminatum. s. e. ti. c. pri.

l ¶ Beneficia. sumit̃ hic beneficiũ large: vt ad beneficia ecclesiarũ cathedraliũ ertẽdat̃: vt per lr̃iora patet argumenta. s. e. eo. quãuis.

m ¶ Libere. nõ enim pactio vel cõditio in his locũ habet. s. de transac. super eo. ⁊ facit ō elect. eũ inter. R. ⁊. quod ibi no.

n ¶ Idoneis. ⁊ sic nõ pueris vl̃ alijs beneficiatis. s. eo. sup inordinata. s. e. ti. is cui.

o ¶ Ptãte. hanc ptãtem legat[a] non demandat ex se. ⁊ est casus in quo potest quis per se quod per alium: vt supra de of. lega. ca. penultimo in fin. ⁊ est rõ ne det̃ via ad vacatura: vt ibi. Jo an. an.

p ¶ Canonicatum. ⁊ sic affecta erat prebenda. i. vacãs sine alio decreto: vt. s. c. pri. ⁊. s. seqt̃.

q ¶ Que. leroñ. ecclesia ⁊c. Jo.

r ¶ Illis. s. gallicanis.

s ¶ Eisdem. s. canonicatu. ⁊ prebenda.

t ¶ Talis. s. canonicalis: ⁊ nulli alij de iure debita.

v ¶ Predicta. ſcã a legato ipsi guilielmo vasalli.

x ¶ Presbyter. s. vasalli.

y ¶ Pacifice. si igitur prebenda habeat certum ordinem annerũ: nõ tenebat̃ se facẽ ꝓmoueri. s. e. li. de elec. ꝓmissa. §. i. ⁊c.

z ¶ Eadem. est maior: ⁊ eadem diuerso respectu.

a ¶ Preoccupauimus. sic. s. de procu. non iniuste. c. li. e. ti. si duo. ⁊ de of. delegatus cum plures.

? ¶ Sãctiões. s. ō rescri. c. j. ⁊ c. pastoralis. s. de of. le. studuisti. j. de re. iur. generi. ⁊ ibi vide de hoc. ⁊. ff. de re. iu. l toto. optie cõcor. j. c. q̃uis. i. ⁊. ij. rñ.

a ¶ De ipsa.s.ptāte data legato: valēt ergo lr̄e cum nō sit talis veritas tacita: q̄ expressa nihilominus lr̄as habuisset.s̄.eo.ti.sup lr̄is l3 hoc in lr̄is ad beneficia i-petratis generaliter non sit verum: vt.ī.eo.ti.si motu. ꝛc̄.
b ¶ Absurdū.no.bonū modū argumētādi ex seq̄la absurditatis: sic.s̄. d̄ except. cum inter priorē.
c ¶ Nostra.papa nō d3 iusticiā suā negligere: qui alios ī sua iusticia fouet: vt.ī. de imu.eccle. q̄m.
d ¶ Incerto.sicut cum scribitur alicui prouideri de beneficio q̄ primo vacabit in ciuitate: vel quod primo vacabit in puin-cia: vt.s̄.e.quāuis: icertum est qd̄ beneficium impetrās sit habiturus.sed hic certum est d̄ ca-canonicatu lexon̄.
e ¶ Acceptandi.vt.ī. de cōces. preben.q: cūctis.ꝛ.c. ne captā de ꝛc̄.
f ¶ Reuocasse. l3 enim eandem retinuerit potestatem: ꝛ tamen maiorem.s.reuocandi et tacite: vt hic vides.
g ¶ Lucro.de dāno enim eius non agitur: q: si dimisit priora beneficia: recuperat illa s̄m formam decre.ī.e.si beneficia.
h ¶ Ad instar. coadunat proximam rōnem p duo legalia argumēta sic.ī.de cōces.pben.q: cunctis de sen.ex.si laicus.
i ¶ Serui.hēs hoc.ff.si certum pe.l.eius q in puincia: hic.n.si agit de dāno serui: ꝛ si ab ignorante seruo ptās reuocatur sic ī ducit ad propositum.
k ¶ Calendario.i. noībus facien-dis.ff.de leg.iij.qui filium.
l ¶ Nō facit.debitorem tn̄ soluentem sibi ꝛ hoc ignorantē liberat: vt ī pdcā.l.ei⁹ q.ꝛ.ff. de sol.si qs seruo.ꝛ.l.cum qs.§.i.
m ¶ Reuocās.sic.s̄.e.li.de rescrip.si gratiose.i.rn̄. vbi d̄ hoc .ī.ne se.va.c.vno in si. ff.loc. l.iiij.insti.man.§.recte.
n ¶ Et domini.repete ad instar ꝛ hēs hoc.ff.de pecul.l.non statim.ff.d̄ opti.le.apud aufidiu3 Et ē hoc casu quod clam speciale ꝯ regulam.s̄.de re.iu.c.i.ff. eo.l.nihil: q: peculiū re non tn̄ verbis cōstituit.ff.de pecul.peculium.§.si d̄bis noīa: ꝛ tn̄ verbis tollit: vt hic ꝛ ī predicta.l.si statim.
o ¶ Premissa.semp enim p̄cedere d3.xij.q.ij.indigne .s̄. de sen.ex.sacro.cum si.

Quia sepe. Duo facit primo ponit dubiū qd̄ distinguendo declarat ibi.nos dubitationem. Et scd̄m membrum ibi.nisi. Do.
p ¶ Quia. Emanauit.ꝯtē hec decre.ad declarationem ꝛ correctionē eoꝝ q̄ no.inno. ꝛ hosti. s̄.eo.ti.ca.vlt.ꝛ.s̄.de maio.et obe.statuim⁹.ꝛ cōpost.d̄ rescrip.capl̄m.ī glo.magna.§.vnū casum.ꝛ reprobata ē opinio Inno.ꝛ cōpo.q dicebant: l3 pbenda non esset annexa dignitatem habētem preferri: ꝛ sic dicebat compo.se de mādato pape pnunciasse ī boñ.ecclesia. dignitate archipresbyterali: approbata est aūt opi. Hostiē.
q ¶ Dubitat.ꝛ merito fait declaratio eoꝝ faciēda: sic.s̄.e.d̄ elec.q: sepe.s̄.vt li. si cōte.q̄m. Dubitabat pp varias opiōes q̄s.s̄. vidisti: ꝛ fuit et h̄ dubitatio nr̄is tp̄ibus in boñ.ecclesia.
r ¶ Prebenda.tātum.
s ¶ Officio.perpetuo ī ecclesia.vt.s̄.de consue.c.j.
t ¶ Uacat.morte: renūciatiōe: vl̄ pmotiōe illius q dignitatē hēbat ꝛ pbendam.
v ¶ Declaram⁹.no.q: ius nouū n̄ fac̄ s3 vet⁹ d̄clarat.fac̄ qd̄ dixi.s̄.ti.pr.c.vno.
x ¶ Anterior.ꝛ sic ē iure potior: q: ex quo pbēda nō ē ānexa: vtriusq3 quo ad hoc ē par cā: sec⁹ cū est ānexa: ꝛ facit qd̄ dixi.s̄.e.hi.qui.
y ¶ Preiudicari.gratia enim scd̄o facta intelligit fieri sine alicuius iuris preiudicio.s̄.e.li.de rescrip.quāuis.
z ¶ Apparet.q: tūc secus.ī.e.c.pe.ꝛ.ī.de cōces.pben.auctoritate.

bus non habita mentione de[a] ipsa quia foret absurdum[b]: si tam lata nostra[c] impediretur potestas ꝛ si in oibus prouisionu3 nostraꝝ litteris quas concederemus ī partibus supradictis oporteret nos de sepedicta potestate specialē facere mētionē: ꝛ q̄ decretu3 nostrum predictū maxime: hic vbi iam dictus camerarius ante dictam renunciatione3 per nos erat lexon̄.effectus canonicus: statim ignorantes ligauerat. cum super incerto[d] non esset edictū nec ex alieno penderet arbitrio vel voluntate cuiusuis: qui acceptādi[e] potestatem haberet: ꝛ iccirco per illud etiam expressisse videmur: ne alius expresse conferre ꝛ potestatem predictam quantum ad p̄sentem speciem reuocasse[f]: que in hoc casu: vbi de lucro[g] dicti. G. tantum agitur ꝛ nō de preiudicio episcopi memorati: ab ignorante potuit reuocari: nec post reuocationē huiusmodi ius per eum in alium etia3 ignorante3 in re reuocata trāsferri ꝛ ad instar[h] etiam serui[i] calēdario[k] prepositi qui post mortem domini preponētis mutuatas pecunias accipientis non[l] facit: l3 inter cōtrahētes mors domini: prepositu3 reuocans[m] fuerit ignorata: ꝛ domini[n] qui peculium quod proprio seruo concesserat statim perimit: cum in eo suam mutauerit voluntatem: discretioni vestre mādamus quatenus prefatum presbyteru3 monitione premissa[o]: per censurā ecclesiasticā ꝯpellatis: vt collatione de cāonicatu ꝛ prebēda predictis per dictū epm̄ sibi facta: que nulla extitit non obstāte dicto camerario prebendam ipsam omnino dimittat ꝛ eum super ea deinceps nullatenus inquietet. I Dem.

¶ Secundus qui ipetrauit dignitatē: ꝛ prebendam preferetur priori qui solū prebendam ipetrauerat: si prebenda dignitati ē ānexa: alias nō.hoc dicit Jo.an.

¶ Annexa.ex quo.n.h3 vnū cōnexoꝝ ꝛ reliquum hr̄e d3: de ꝯsti. transt. lato: ad hoc.s̄.eo.titulo sup eo.habes igit vnū casum in quo scd̄s impetrans pmo ipetrāti prefert. Aliū habuisti.s̄.e. si clericus. Alium.ī.e.c. penul. Aliū de cōces.pben.c. penul. Interdu3 habes q̄ vacat prebenda ꝛ ille q expectat primā: illam nō cōsequtur: vnū casum hēs.s̄.eo.ti.c.ij.in fi.aliū.ī.e. cū in ecclesia tertiū.ī.eo.ti. ei cui. q̄rtu3.ī.d̄ rex pmu.c.vno quintum. s̄. de renunciā.c.ij.alium hēs in de. gr̄e.de rescriptis.

Quia[p] sepe dubitat[q] a multis si canonicatus alicuius ecclesie sit collatus a sede ap.successiue duobus: fueritq3 mandatū primo de prebenda: secūdo vero de prebēda ꝛ dignitate psonatu vel offō cū se facultas obtulerit.puideri: qs ipoꝝ ī pbenda[r] que cū dignitate p sonatu vl̄ officio[s] uacat[t] tibi postmodu3 debeat de iure p̄ferri. Nos dubitatione3 huiusmodi sopire volentes: presenti declaram⁹[v] edicto primū cū sit tempore anterior[x]: cui p mandatu3 secundū preiudicari[y] aut ius ipsius absorberi non d3: ex quo de itētione mādātis ꝯtraria n̄ apparet[z] preferendū eē ī dicta prebenda. Nisi vacanti dignitati p sonatui vel offō sit ānexa[a]: nā si eēt annexa: secundus cui debet dignitas psonatus vel officium preferet in ipsa. I Dem.

¶ Mandatū.puideri d̄ dignitatibus vel beneficijs alijs ecclesiasticis curata nō icludit: nō expressa cura. .h.d. vsq3 ad.§.illis. Do.

Cum in[b] illis: qbus bñficia curā aiarū bñtia cōmittunt: maior c̄ẜ in his qui ad alia promouēt idoneitas regrat[b]: itentionis[a] nr̄e nequaquā existit: ut cū aliqbus d̄ ecclesijs psonatibus dignitatibus vel alijs bñficijs qbuscūq3 de aiarū cura mētione nō habita: puideri mā damus: ipsis de his qb⁹ huiusmodi cura[b] imminet: possit aut debeat prouideri[c]. Illis vero p quibus scribim⁹: vt prouideat eisde3 d̄ psonatib⁹ vl̄ dignitatibus et si curā habeāt aiarū ad collatione3 puisionē p̄sentationē vl̄ dispositione3 spectantibus quorūcūq3: prouideri nequibit de prelaturis personatibus vel dignitatibus ad quos seu q̄s p electione3[d] hi q eis[e] bñficii assumūtur[f]. Cū āt iter collationē p̄sentatione3 ꝛ institutionē differētia magna eē noscat[g]: si cui de bñficio ad alicuius collationem spectante prouideri mandetur. de illo

¶ Cum illis. Hec est notabilis decre. Sūt q̄ttuor deā q̄ sa tis patent. Do.
a ¶ Cum in. declarantur hic que no. p her.in noce. ꝛ hostiē.s̄.e.c.vlti.ꝛ per cōpo.s̄.de rescriptis capitulum in glo. magna: §.sed quid in his.
b ¶ Regrat.ē enim ars artium regimen aiaru3. .s̄.de eta.ꝛ q̄li.c.pe.ad hoc.s̄.e.graue.ꝛ.c.se.et s̄.eo.c.j.
a ¶ Intētionis.ad quā recurrendū ē: vt.s̄.e.c.vl. ꝛ.s̄.d̄ decimis.ex multiplici. vbi de hoc. Illa autem itētio ꝛ rō que fuit d̄ legantis: d3 esse ꝛ d̄legati.s̄.d̄ rescrip. sup lr̄is in fine.
b ¶ Cura.et si in lr̄is puideri mādet q̄ aiarum cura nō negligat si qua iminet dignitati: quod dic vt in cle.eo.ti. si dignitate3: primo rn̄so.
c ¶ Prouideri. hinc est q̄ cū patiētibus defectū ī etate dispensant epi in dignitatibus non curatis: sed in curatis non.s̄.e.li. de eta.ꝛ qualita.ca. vno ꝛ ē et simi. de fi.presbyte. .c.i.ꝛ est hoc propter beneficioꝝ ipetrationē q̄ dē ambitiosa ꝛ restringēda. s̄.eo.quāuis cum als nomine beneficij dignitates et beneficia includantur: vt.s̄.de verboru3 significa.c.penul. Quid si papa simpliciter mandat p uideri de beneficio nūq̄d poterit executor de tali beneficio puidere: quod regrat sacrū ordinē: videt q̄ nō: arg.huius cap.ad hoc.s̄.e.li.d̄ fi.psby.ca. .i. Sed dic.ꝯ.ī.e. ei cui ad idē.s̄.si p clericus: nisi pateret ī etate. d̄fectu3: ita q̄ ad illū ordinē pmoueri nō poss3: vt ibi: ꝛ.d̄.
e.li.de rescrip.si eo tempore. Jo.an.

¶ Illis. In beneficij puisione modus electiuus non icludit si alij mōi p uidendi expmant.h.d. vsq3.ad.§.cū autem. Do.
d ¶ Electionē.electio igit nō cōcludit sub d̄bo puisionis vel dispositiōis: cū iter ista tria sit dr̄ia: ꝛ facit q̄ statī3 sequtur: ꝛ ē si.s̄.e.li.de of.le.deliberatione.rn̄.i.ꝛ facit qd̄ dixi.s̄.e.li.de ele.c.vl.ꝛ.ī.e.c.pr.ij.rn̄.ī gl.ī3 fine.
e ¶ Eis.s.prelaturis psonatibus vel dignitatibus.
f ¶ Assumuntur.et si inhibeat in lr̄is ne elec.eligant: vt in cle.eo.ti.si dignitatem.ij.rn̄so.

¶ Cum autem Beneficiales lr̄e vnū modū expmētes alios nō icludunt.h.d. vsq3 ad.§.si vero.
g ¶ Noscat. hinc ē q̄ capl̄m vacāte sede non cōfert beneficia q̄ spectant ad collationē epi.s̄.ne se.vacā.c.ij.ꝛ.ī.e.li.e.ti.c.vno.ꝛ tn̄ tūc instituit instituēdos ab epo.ī.e.li.de insti.c.i.s̄.de maio.ꝛ obe.cum olim: ꝛ ide3 vides in generali vicario.s̄.de insti.ex frequentibus.s̄.e.lib.de off.vicā.c.vlti.

quod ad eius presentationem vel institutionem pertinet ꝓuideri nō poterit: nec etiā econuerso: expresso eniꝫ uno casuū predictoꝝ mādatū super hoc factū: quod debet de sui natura restringi: ad alios extēdi nō debet. ¶ Si vero de beneficio ad aliquoꝝ collationem vel ꝑsentationem spectante nō adiecto[a] cōmuniter vel diuisim ꝓuisio iniūgitur faciēda in beneficio quod ad collationem uel presentationeꝫ alterius ipsorum tantū ꝑtinet adimplere nō pōt. ¶ Sicuti si de beneficio spectante ad collationeꝫ vnius ꝓuisio iniuncta fuisset impleri non potuisset i bñficio: cui⁹ collatio ad euꝫ simul cū alio[b] ꝑtineret. Idē.

¶ Bñficiū mihi collatuꝫ ante dissensuꝫ meū alteri cōferri nō pōt nisi terminus mihi datus ad ꝯsentiēdū esset elapsus: ⁊ tūc ēt post terminū āteq̄ꝫ alteri ꝯferat potero consentire. hoc dicit Jo. an.

SI tibi absenti[c] per tuuꝫ episcopū[d] cōferatur beneficiū. Licet per collationeꝫ huiusmodi: donec eaꝫ ratam habueris[e]: ius in ipso beneficio: vt tuū dici valeat: nō acquiris[f]: Ipse tñ episcopus uel q̄cūq̄ꝫ ali⁹[g] ď ipso beneficio: nisi cōsentire recuses: i ꝑsonā[h] alteri⁹ ordiare neq̄bit. Qď si fecerit: ei⁹ ordinatio fcā ď bñficio nō libero: viribus nō subsistet. Sed si episcopus notificata tibi collatione ad cosentiendū terminū[i] cōpetentē assignet: nisi consenseris poterit eo lapso[k] beneficiū libere cui viderit expedire conferre. Antequam tamen ipsū contulerit: tuum poteris nō obstante quod lapsus sit terminus: prestare consensum[l]: ⁊ extunc de ipso non poterit aliter ordinari. Idem.

¶ Qui vi vel iniuste occupat secūdum beneficium curatum: priuat⁹ est primo: qui autem vi beneficiuꝫ aliquod occupat: est ipso iure priuatus iure quod in illo vl'ad aliud habebat. h.d. Jo. an.

EAm qui[m] beneficium cui animarū cura[n] imminet vi occupat: seu se scienter[o] iniuste intrudit in eo: decernimus ipso iure fore priuatum beneficio: quod cum cura simili primitus obtinebat[p]. Non enim decet vt stultus melioris quaꝫ peritus conditionis existat[q]: vel q̄ inuasor eo qui iuste ingreditur priuilegio gaudeat potiori. ¶ Insuper vt violenti[r] qui auctoritate vel uerius temeritate propria occupare dignitates personatus aut alia quecunque ecclesiastica beneficia non verentur[s]: ⁊ si nō virtutis amore pene saltem formidine[t] a sue temeritatis audacia re-

¶ Si vero. ¶ Mandatum simpliciter duos includens alterum soluꝫ nō astringit ⁊ econuerso directum vbi duos non afficit. h.d. do.

a ¶ Adiecto. ex quo papa hoc nō adijcit: alterum tñ grauare nō intēdit. ⁊ hoc intellige ſm determinationem quam habebis. ꝟ. e. ti. ca. vlti. ⁊ fuit hoc sumptum ex quadam extrauaganti que incipiebat contingit interduꝫ sicut te ⁊c̄.

b ¶ Alio. absurdum. n. esset illū grauari de quo papa non intellexit. In ꝯriuꝫ videbaṫ: qꝛ ad collationem suaꝫ spectat: lꝫ ⁊ alterius: naꝫ ⁊ q iurat suum nō esse: iurat ⁊ sibi cōe nō esse. ff. de ver. si. pupillus. §. vl. ⁊ q legat seruos suos: ⁊ q ī totum ⁊ q ī parte sui sunt: vr̄ legasse. ff. de le. iij. l. si q seruos: sꝫ hoc facit ꝯria intentio pape: idem ē ergo dicere ad collatio nē talis: ⁊ solius talis.

SI tibi. Circa beneficium collatum absenti nōdū acceptatū soluit quinq̄ꝫ dubia. p̄muꝫ an sit illius ibi lꝫ: scd̄m an possit alteri conferri ibi ipse tñ. tertiū an si cōferaṫ an valeat collatio ibi q̄ si. quartū qd si lapsus sit termin⁹ dat⁹ ad acceptandū ibi: sꝫ si. qntum quid si ꝓuisus post terminū ꝑueniat collatorem ibi antequā. do.

c ¶ Absenti. emanauit hec decre. ad declarationeꝫ ⁊ approbationē coꝝ q̄ no. ino. ⁊ hosti. ⁊ moderni. ꝟ. e. accedēs: ⁊ hostiē. ī sūma de insti. §. qs institui. sciebamus. n. q̄ absenti poterat beneficiū conferri: ⁊ absens inuestiri: vt ibi: sed dubitabatur an medio tēpore posset collatio reuocari: qď hic terminatur: ⁊ quod dicit absenti idem ⁊ multo fortius si p̄nti: qui forte deliberare velle se dixit. Jo. an.

d ¶ Episcopum. factum ponit non ius: qꝛ idem si per alium.

e ¶ Habueris. acceptando vel ꝯsentiēdo vel ratum habendo: si negociorum gestor vel procurator generalis fuerat inuestitus de ipso: sed si sp̄alis statim dici debuit suum: qď dic vt no. ꝟ. eo. accedens: ad hoc. ff. de nego. ge. si ego. ff. de solu. ratum. ff. de acq. pos. qui absenti. Jo. an.

f ¶ Acquiras. secus in legato speciei: qꝛ tunc acquiritur dn̄ium legatario ignoranti: licet commutabiliter. ff. de lega. ij. cum pater. §. surdo. facit. ff. de condi. ⁊ demon. l. legata. per que iura dicebant quidam quod h̄ dicit. Item per id quod habes. ꝟ. de elec. cum inter canonicos: ⁊. c. publicato. ad hoc. ꝟ. de regu. iur. qď semel. cum suis concor. Alij dicebant q̄ si scd̄o prius fieret traditio vel prius cōsentiret bene tenebat collatio per. l. C. de rei ven. l. quotiens in principio ⁊ in fine. vbi dicit q̄ si res vendita fuerit duobus ille potior est cui prius fuerit tradita: ⁊ vide quod dixi. ꝟ. de reg. iur. q prior. Tertia opinio erat q̄ aut scd̄s scienter recipiebat beneficium aut ignorāter: in primo casu nō tenebat collatio: in scd̄o sic: tenetur tñ cōferens ꝓuidere primo in equiualenti beneficio: ad hoc. ꝟ. eo. iter cetera. ꝟ. de iurepa. pastoralis. facit ad hanc distinctionem. ꝟ. de cōces. preben. quia cunctis. ff. de vsufruc. l. sticho.

g ¶ Alius. puta legatus de latere qui confert beneficia vacantia. ꝟ. de of. lega. c. ij. istud autem conferre non poterit: quod licet vacet tamen est liberum: vt. ꝟ. sequitur.

h ¶ Personā. sed nunqd poterit alteri sub ꝯditione cōferre. si ille non acceptauerit: no. ꝟ. e. li. de elec. c. ij. ⁊. ꝟ. de regu. iur. actus. sicut beneficium nō vacans nō confertur cum conditione qñ vacabit. ꝟ. de ꝯces. preben. c. ij. ad hoc. ꝟ. de rescrip. pastoralis. Sed nunqd potest de illo ordinare nō conferendo persone sed alias puta vniendo vel religiosum locum constituendo: non nisi sicut posset post acceptionem: cum eadem sit rō. ꝟ. de ec. edi. ad audientiam. ij. ꝟ. eo. exposuisti. xij. q. ij. c. antepe. ⁊ ēt tunc secūdario fit ordinatio in personam.

i ¶ Terminū. sed nōne statutus est terminus a iure. ꝟ. quē cōsentire dꝫ. l. vnius mēsis. ꝟ. e. li. de elec. q̄ sit: nec videṫ q̄ beneficio iuris possit eps diminuere. ꝟ. de reg. iur. īdultū cum suis cōcor. Dic decre. illā loqui in electis: q adhuc habent ꝯfirmationē petere: istam in his qbus fit collatio: in his aūt nō est statutum certum tēpus: ⁊ facit. ꝟ. c. pri. probaṫ ⁊ hoc p id quod seqtur: nā in decre. q̄ sit. lapso termino ꝑuatus est ipso iure: nec pōt vlterius ꝯsentire h̄ aūt etiā post terminū cōsentit: dūmodo res sit integra vt sequitur.

k ¶ Lapso. q̄si dissensisse videaṫ: sic. ꝟ. e. li. de ap. ab eo. vbi etiam ista ponūtur vt paria: ⁊ per hāc lr̄am videṫ idem dicēdum si dissenserit. s. q̄ adhuc re integra possit ꝯsentire: quod verum est conferēte ⁊ in eadem voluntate manēte ad hoc. ꝟ. de procura. lꝫ vbi de hoc dixi.

l ¶ Consensum. ad hoc. ff. de op. le. l. mancipiorum.

EAm qui. Sunt duo dicta principalia. secūdum ibi insuper. Et prima pars subdiuiditur ⁊ ponit primo dictuꝫ cui⁹ postea duas rōnes subdit ibi non enim. Jo. mo. dicit q̄ primū dictum ponit peccatū ī facto ⁊ in modo. scd̄ꝫ in mō tātum. Jo. an. Premitte q̄ habes in. c. de multa. ꝟ. eo. do.

m ¶ Eum qui. emanauit h̄ decre. ad approbationeꝫ ⁊ declarationē coꝝ q̄ no. Inno. ⁊ hostien. ꝟ. e. ti. de multa.

n ¶ Cura. alias nō haberet locum pena decre. supra codē de multa: si ergo haberet ecclesiā curatam: ⁊ postea violenter occupet simplex beneficiū nō vacat primū: sed perdit ius si qď habebat in secundo: vt infra ꝓ primo responso. Sed quid si habet curatam ecclesiam: ⁊ vi occupat prebendam vel simplex beneficium cui est annexa ecclesia curata: nūquid vacat pria. Dic q̄ nō: sed locum habebit sequens respōsio: hoc dico per decre. ꝟ. codeꝫ ti. super eo. vbi ergo esset priuatus primo p istaꝫ receptionē scd̄i: erit ēt ꝑuatus p iniustam alias nō: ⁊ ē si. qď dicim⁹ de bigamis que inducitur per matrimonium: qď non tenet eo casu quo incurreretur si matrimoniū teneret. al's non: supra de biga. nuper. Jo. an.

o ¶ Scienter. ignoranter igitur non tenebit pena: ad hoc. ꝟ. e. ti. si beneficia: qď de ignorantia facti verum intelligo: secus in ignorantia iuris. ꝟ. de reg. iu. ignorantia: cum suis concor.

p ¶ Obtinebat. eadem ratione que hic ponitur in pena decret. de multa. dicam idem de decre. cum in cunctis. ꝟ. de elec. s. q̄ si aliquis scienter ⁊ iniuste se faciat in episcopum consecrari: puta lite pendente q̄ vacēt priora beneficia sua: ac si canonice consecratus fuisset: ⁊ sic etiam iam audiui in curia fore factum: propter rationem que sequitur: ⁊ eadem ratione videtur. q̄ si aliquis iniuste detinens bñficium impetrat aliud beneficium non facta mentione de illo beneficio quod occupatum tenebat: q̄ littere non valeant: ne sit melioris conditionis ⁊c̄. vt hic ad h̄ supra eodem: quāuis: ⁊ sic itelligitur. ꝟ. eo. si motu: ⁊ idem etiam ſm id dici potest de decre. non potest. ꝟ. eodem. s. q̄ si aliquis habebat plura beneficia: ex quibus vnum erat occupatum: ⁊ tacito de illo super alijs impetrauit dispensationē dispensatio non valet.

q ¶ Existat. xvi. q. i. legi epistolam in prin. ff. quod vi aut clam. l. nam ⁊ seruus. ff. de iur. ⁊ fac. igno. l. regula. §. antepenul. nec ex delicto quis facit cōditionem suam meliorem. ff. de dona. inter virum ⁊ vxorem. l. iij. §. i. de senten. excō. si vere. nec melior esse debet contumacium q̄ obedientium conditio. ꝟ. de postu. c. i. de dolo ⁊ contu. contingit.

r ¶ Violenti. no. q̄ latius loquitur pars prima q̄ hec secunda: quia loquitur hic solum in violento non in alio se iniuste intrudente: vt in prima parte: ⁊ innititur iste. §. rigori illius legis. C. vnde vi. l. si quis in tantam. ⁊. xvi. qōne. vi. placuit Joan. andree.

s ¶ Verenṫ. vereri deberent cū sine iusto titulo illa detinere non possint nec eos iuuat antiqua possessio. ꝟ. de reg. iur. c. i. cum suis concor.

t ¶ Formidine. lxij. di. docendus. de elec. cum in cunctis. de vi. ⁊ honesta. cleri. vt clericorum: ad idem. C. de emen propin. l. vna. accedat quod dicitur oderunt peccare ⁊c̄. ⁊ vocatur talis timor seruilis qui per se premium non habet nisi quia solet inducere filialem: ⁊ est timor seruilis ſm Grego. in quo viuit peccandi voluntas: ⁊ sequeretur opus si speraretur impunitas: ⁊ pertinet ad seruum. Initialis respicit amissionem premij ⁊ pertinet ad mercenarium: filialis respicit offensam ⁊ proprie ad filium pertinet.

a ¶ Taliter.s.violenter.facit pro eo quod.s.dixi rc.
b ¶ Ad ea.differentia est inter ius qd competit in re ⁊ quod competit ad rem vt videbis.j.de concess.preben.

IS cui. Primo determinat duos casus.scdo ibi:si vero.Scdo decretum apponit ibi:puisio quoqz.Prima ẽt subdiuidit: qz pmo ponit decũ a quo duos casus excipit ibi:nisi.⁊ se cũdũ determiat ibi:tũc enĩ.do.

t ¶ Pōt.emanauit hec decre.ad declarationẽ eoꝝ q̃ no.Inno.s.ð elec. dudum.ij.in glo.hoc intellige in fi.q̃ ibi no.hosti.⁊ de rescrip.postulasti. ⁊ de pben.sup iordinata in fi.⁊ cōpo.in decre.captĩn de rescri. ad fi. glo. magne.ṽ.item q̃rit de bac.⁊.c.in nostra.in glo.pe.⁊ gar.s.de offi.ordi. in fi.⁊ guil.in spe.ti.de le.§.vidẽdum.ṽ.illud.cum se.vsqz ad fi.

c ¶ Cōcedit. approbat h opi. hostie.quã no.s.e.ti.c.vl.i fi. ⁊ reprobat opinio.ĩno.ibi no. ⁊ cōpo.no.s.de rescri.cũ adeo in fi.⁊ fuit de facto i mediolañ. archiepo hec qd primi dicti.

d ¶ Idonee.⁊ si nõ opponatur hoc idem ĩtelligo.s.ð elec. cãz q̃.s.de rescrip.cũ adeo:ad hoc de presum.c.vlti.

e ¶ Sufficiẽs.g̃ si nõ ẽ sufficiẽs secus est:ad hoc.s.de rescri.po stulasti.Quid aũt veniat ĩ hac sufficiẽtia.no. p Jo.xxi.q.i.c. .i.⁊ p ber.s.e.ti.ð monachis.

f ¶ Nõ pōt.Jrium notabãt dicti doctores ⁊ mouebãt illa rõne:qz hoc casu nõ fiebat gr̃a puiso sed puidẽti:nec poterat fz eos puisus hoc casu ambitiosus dici:cũ ad sui instantiaz nil fuerit obtẽtũ.s.e.cũ.j.e.si motu pprio.Sed Jrĩuz ẽ veꝝ qz beneficiat⁹ idone⁹ nõ ẽ.s.e. sup iordinata:⁊ iure cõi benefi ciat⁹ beneficiari nõ mandat.s. eo.ti.qz in tãtum.Jo.an.

g ¶ Dimittat.si ergo dimittit tũc sibi poterit puideri ⁊ ĩ hoc est dr̃ia ĩter istam formã ⁊ illã quã ĩ pncipio ĩpetrauit ille cui puidet:qz ĩ illa nõ sufficit mõ beneficium pmuz dimittere: si tũc tacuit.j.eo.si motu.h sufficit nunc dimittere:lz in cõcessione gr̃e nihil fuerit dictum.

h ¶ Tũc.n.Ho.iterpretationẽ strictã:ad idẽ.s.e.cum in illis.

i ¶ Sine cura.si igit vtrũqz vt ad alteꝝ sit curatũ tali nõ poterit puidet.Et no.pluralis elocutio nõ ẽ vaga:ĩmo poti⁹ arta ⁊ restrigẽda:sit ergo ɔtenta duoꝝ numero.j.ð reg.iu.pluralis:cum suis concor.

k ¶ Subsistat.poterit igit illõ beneficium alteri conferri: sed si ille possidet si poterit sine cognitione cause de possessiõe repelli.j.e.licet.

SI beneficia. Primo puidet ignorãtie pmi gradus.Scdo scdi ⁊ vltimoꝝ ibi eundẽ.Et prima subdiuidit in tres:qz pmo pōit casũ.scdo rõnem puisiõis ibi ne talis.Tertio puidet parẽti ibi:Statuimus.Quarto ṽo puidet resistẽti ibi. Aliogn. do.

frenẽtur eoipso ius:si quod ĩ digni tatibus personatibus ⁊ beneficijs occupatis taliter[a] vel ad ea[b] ipsis forsitan competebat amittant.

I Dem.

¶ Hñs potestatẽ apostolicaz per sone idonee de bñficio prouidẽdi al's beneficiato sufficienter puidere nõ poterit:nisi in litteris hoc exprimatur:⁊ tunc vnicũ simplex ob tinenti prouidebit. Si vero conce ditur vt prouideat beneficio obti nenti ad duo tãtũ refertur ⁊ cõtra fcũz est nullum.h.d.Do.

IS cui ɔcedit[c]: vt auctoritate apo.possit vni persone idonee[d] ĩ sua vel alia ecclesia prouidere alicui aliõ beneficiũ sufficiẽs[e] obtinenti prouidere nõ pōt[f]. Nisi pmo ille beneficiũ qd obtinet oĩno dimittat[g]:uel nisi in cõcessione huiusmodi sit expressũ: q alias beneficiate valeat prouidere persone. Tunc enĩz[h] puidere poterit vni cũ dũtaxat beneficiũ obtinenti: dũ tñ illi cura nõ ĩmineat animarum. ¶ Si uero ɔcessuz fuerit:ut proui dere illi valeat q alia beneficia noscitur obtinere: huiusmodi plurali tas debeat solũ ad duo beneficia si ne[i] cura restrigi. Prouisio quoqz facta cõtra pmissa eoipso viribus non subsistat[k]. I Dem.

¶ Si quis ignorãs recipiat beneficiuz prius reseruatũ vel alteri col latũ per papã:si ex quo sciuit illud sine difficultate dimittit: recuperat priora beneficia ppter illud dimis sa:alias non. Joan.an.

SI beneficia[l] que p se.apo.[m] cõ feruntur:aut decreto iterposito reseruãtur: interdum cõtingat ab[n] his:ad quos alias pertinet col latio eorundẽ aliquibus huiusmo di collationez seu reseruationẽ igno rantibus de facto cõferri:⁊ benefi cia que illi tenebãt ãtea:⁊ post pre dictoꝝ adeptionez dimissa[o] p eos alijs assignari[p]. Ne talis ignorã tia eis: cum sint sine culpa[q]: preiu dicialis existat. Statuimus vt si ipsi de collatione seu reseruatione pdicta postea certiores[r] effecti sub lata difficultate quacunqz omnino dimiserit bñficia sic sibi de fctõ col lata:ad beneficia sua priora colla tione quibuscunqz personis facta de ipsis nequaquaz obstante libere reuertantur. Alioquin redeũdi ad ea si difficultaez adhibuerint in ali is dimittendis:sit ipsis penitus in terdicta facultas. Eundem quoqz modum in dimittendo recepta ⁊ recuperãdo dimissa quo ad omnes[s] alias qui forsan occasione pre dicta sua dimiserit beneficia: ⁊ dimissa per alios fuerit assecuti: per omnia decernimus obseruanduz.

I Dem.

¶ Taciturnitas beneficij:etiã modici viciat dispensationẽ sup pluralitate beneficioꝝ: que ẽt legitime super duobus obtenta ad duo prima recepta refertur. Item puisio alicui fcã de beneficio nõ obstãte q aliquid hẽat dispẽsationẽ sup utroqz retinẽdo nõ iducit.h.d.fm.zen.

NOn potest[t] dispẽsatio super pluralitate beneficioꝝ con cessa impetranti prodesse: qui aliquod quantuncunqz modicuz[v] beneficium subticuit in eadem. ¶ Il lud autem aposto.[x] se.indultum ut quis duo beneficia curam[y] animarum habentia si alias canonice[z] cõ ferantur eidem: possit recipere ac simul licite retinere[&]: intelligitur ð duobus primis beneficiis: que cuz cura post dictum indultum obtinere contingit eundem[a]. ¶ Cum uero tibi non obstante q aliud benefi cium obtinere noscaris a sede predicta de aliquo beneficio prouideri contingit: per hoc tecum ut pmũ

v ¶ Modicũ.si.n.in ĩpetratiõe hoc locũ hz.s. ð rescri.si pponẽte.j.e. si motu.multo fortius ĩ dispẽsatiõe locũ dz hẽre: cum ⁊ ipe dispẽsationes sint ambitiose ⁊ restringende.s.de fi.psby.c.ij. qs aũt sup pluralitate beneficioꝝ dispẽsare possit vide.lxx.di.scdꝝ.⁊.xxi. .q.ij.si qs iaz trãslat⁹.⁊ .s.co.ti.de multa.In aũt de iure sine dispensa tiõe teneri possit:vid qd dixi.s.de rescrip.gr̃a.

x ¶ Ap.se.no.ar.p illa opi.que habet q sol⁹ papa dispẽset in curatis.

y ¶ Curã aiaꝝ.pone habẽs ecclesiã curatã dispẽ satiõnẽ obtinuit vt liceret sibi recipere aliud beneficiuz:ẽt si sit psonat⁹ siñez curã ñ hñs:⁊ cũ pori tenere:ɔfert sibi archidiaconat⁹: q̃rit an possit illuz retinere: ⁊ vt q sic:qz lz archidiacon⁹ curã hẽat:nõ tñ curã siñez cure parochialis ecclesie vt.s.de electiõib⁹ dudũ .ij.ad finem ad hoc.s.q si.sint legi.p venerabilẽ ver.verũ.nec ẽt pōt dici siñe:vbi est aliq̃ dissilitudo.xxviij.q.i.sic.n.s.ð iniusto rup.testa.l.iiij.⁊ expressa silitudo requiritur.s.de trãslatio.inter corporalia.item ṽbũ simile in ĩdulgẽtia positũ gr̃ose ĩterptandũ ẽ.s.de ṽ.si.si olim.lz dicã fm guil.q hoc no.ĩ spe.ti.ð leg.§.vidẽdũ.ṽ.gd si hñs ecclĩã.⁊.s.ð of.or. in fi.silitudo.n.de q̃ fit mẽtio in ĩdulgẽtia.ñ ad spẽs sed ad gen⁹ refert:⁊ sufficit q̃litercũqz curam hẽat:cũ tal ĩdulgẽtia velut ãbitiosa sit restringẽda vt h vides.s.e.li.de rescri.si gr̃ose.ð si.psby. .c.ij.C.ð sena.ɔsul.l.i.

z ¶ Canõice.ɔcoꝝ.s.co. li.ð rescri.si gr̃ose.⁊.s. de elec.dudũ.ij.ad fi.

l ¶ Beneficia.hec decre.sũme ĩnitit eqtati:⁊ iuste ignorãtie puidet.
m ¶ Sedem apo.idem si per alium qui ɔferre posset puta per legatuz.j.e.ti.si a sede:qz nõ ius potuit sed factum.
n ¶ Ab his.scientib⁹ vel ignorantib⁹ nõ curo: vnde si bene aduertis hec decre. nõ reqrit ignorãtiam in ɔferente:sed solum in eo cui confert:presumitur autem ignorãtia:nisi pbet scientia.j.de reg.iur.presumit qd intellige: vt ibi dixi.
o ¶ Dimissa.vel iuris necessitate vel ignorantia vel sola volũtate.Jo.an.
p ¶ Assignari.multo g̃ forti⁹ recuperabũt:si adhuc non sint alijs assignata: vt .s.e.si tibi ĩ fi. q ¶ Culpa.⁊ sic deberẽt eẽ sine pena:de cõsti.cognoscẽtes .j.de re.iur.sine culpa.si g̃ sciuissent:fuissent in culpa:⁊ sic tali pũilegio nõ vterẽtur.Jo.an. r ¶ Certiores.⁊ sic cuilibet referẽti credere nõ tenent:de fi.per tuas.ij.sed nõ dz se dicere dubitare: vbi cert⁹ eẽ dz:de rescrip.cũ ɔtingat. ⁊ ẽ si. xxxij.di.habuisse in pñ. s ¶ Oẽs alios. hoc vult dicere beneficia istius.a. fuerunt collata.b.iste dimisit q̃ prius hẽbat: ⁊ fuerunt collata.c. cuius.c. priora beneficia fuerunt collata.d.aget.a.ɔ.b.qui si dimittat in pace:aget ɔ.c.qui etiã si sine difficultate dimittit:repetet.a.d.⁊ sic de singulis.

NOn potest. Sunt tria dicta per.§.diuisa.Scdm ibi illud. Tertiuz ibi: cum vero.rõnem subdens ibi:hoc.n.do.

& ¶ Retinere.q̃ro de duob⁹ pmo nũq̃d pta lẽ ĩdulgẽtiã videat ɔcessuz q in neutro residere teneat: vt q sic ne inutilis sit ĩdulgẽtia ⁊ h vr tenere Jo.vij.q.i.si qs ĩ clero.ĩ glo.ij.cã.n.phibitionis eẽ vt ne qs plura bñficia hẽat:qz residere tenet:hoc ĩducere vt indulgẽtia principal' q ad hoc nõ teneat.dic fm guil.q no.in pdi.§.ṽ.gd si ĩ dulget:q tenet ĩ altera residere:nisi illõ expsse in ĩdulgẽtia caueret:q ad hoc nõ teneret.ãbitiose.n.sũt tales ĩdulgẽtie ⁊ restrĩgẽde: vt.s.dixi.residẽat g̃ ĩ altera quã vult: vel nũc ĩ ista:nũc in illa ⁊ sic vtriqz satisfiet. Sed qd dices in ĩdulgẽtia caueẽ hec clausula:dũmõ bñficio ĩ quo ñ residet faciat canonice deſuiri:nũc qd si hũc modũ nõ seruauerit: valet dispẽsatio ⁊ bñficioꝝ retẽtio.Rñdeo fm ĩno.⁊ hosti.⁊ ɔpost.q hoc no.ĩ dcã decre.dudũ:⁊ de psũ.c.vlt.⁊ guil.q hoc no.ĩ pdi.§.in ṽ.sed qd si ĩdulgẽtia:q bñ tenet dispẽsatio:illud.n.dũmõ nõ hz vim ɔditiõis.sed poti⁹ admonitiõis vel cõminatiõis: vt.ff.de rute.l.muto.C.cõni.episto.p totũ:⁊ vide q dixi.j.de reg.iu.act⁹.poterit tñ pp ſuitij negligẽtiã eo iuste puari.s.de cle. nõ resi.relatũ. a ¶ Primis.ita dicebãt pdicti doctores ⁊ pbabãt p.l.ff.de le.iij.fideicõmissa.§.si qs.x.ff.de cõdi.⁊ demõ.l.hec conditio.ff.de ṽbo.si.bones.§.i.ff.de ṽbo.ob.cum q calendis: ⁊ idẽ erat satis expressum per decre.s.co.li.de of.ordi.ordinarij.ad fi.ibi dum dicitur:

vel ea que ꝛc. vt ibi dixi.

a ¶ Eundē. ꝑ exceptionē ꝗ tertij vacāt duo ꝓma: vt in cle. e. ti. ſi plures.

b ¶ Surreptitia. qḋ fieret exceptis duob⁹ caſib⁹. ſ. de reſcrip. gr̄a. ꝛ. ĭ. e. ſi motu ꝓprio. no. ergo ꝙ ſufficit huic clauſule ꝙ ſuū conſequat̄ effectū. ꝛ alium nō poterit operari. ff. de adimē. le. l. legata inutiliter.

cto:itatem ĭpartitam. ſ. ver. certum eſt ꝛc. ꝛ ſi q̄ igit̄ medio tp̄e ĭpetrauerūt a papa. ſ. poſt reſeruationem ꝛ mādatum legati: ꝛ ante ꝯfirmationem: illi preferentur. Plus eſt ergo quo ad hoc qn̄ a principio legatus auctoritate apo. contulit. vt. ſ. eo. bi qui.

Si motu. Diſtinguit duo mēbra ſcḋm ibi ſi ſecus. Et primū determinat ibi motu proprio.

Si apoſtolice. Duo facit. p̄rio ponit factum ꝯtinēs gr̄am legati ꝛ approbationem papalē. ſcḋa ibi certum eſt. ſoluit dubiū īſurgēs ex facto rōnem inſerēs ꝛ dubium fortificās ratio ibi. Cum ipſa fortificatio: ibi ēt. do.

c ¶ Apoſtolice. qḋ h̄ dixi habuiſti. ſ. eo. ſi cum. ꝛ emanauit ad declarationē eoꝝ q̄ ibi dixi: nec eſt differentia in iure: lꝫ ĭ facto uideri poſſet: ibi non fuerat obtēperatum lr̄is legati. Itē ibi papa mādauit canoniam ſtatim ꝯferri: prebēdam aūt cū vacaret: h̄ canoniaꝫ ꝛ ꝑbēdaꝫ ꝯferri mādat cum vacabunt: ꝛ ſic ibi expectās iam erat in canonicum receptus. hic non.

d ¶ Legatus. ſ. de latere: alius enīꝫ hec conferre nec reſeruar̄ poſſet. ſ. eo. li. de of. lega. c. i.

e ¶ Legationis. ſi enim auctoritate ap. ſpāli hoc faceret nō eſſet alia cōfirmatio neceſſaria. ſ. e. li. bi qui. ij. reſponſo.

f ¶ Eccleſia. in q̄ eiuſdē legati alia reſeruatio nō pēdebat: quod dic vt. ſ. de of. le. c. iij. ad finem. ꝛ quod dixi verum intelligo niſi etiā id papa ex certa ſcientia cōfirmaret eius rei facta plena narratione: vt. ĭ. dr̄.

g ¶ Decernat no. contra opinionē modernoꝝ q̄ dicebant ꝙ legat⁹ nō poterat decretū apponere: niſi ad id ſpāle haberet mādatū: ad idē. ſ. e. li. de offi. delegati preſenti. ꝛ dicā. ĭ. de cōceſ. prebē. q: cūctis.

Si apoſtolice ſedis legat⁹ᵇ volēs tibi ſue legationisᶜ auctoritate in certa eccleſiaᵈ ꝓuidere cānonicatum ꝛ prebendam nulli alij de iure debitos proximo in ipſa eccleſia vacaturos collationi ſue reſeruet ꝛ decernatᵍ irritū ꝛ inane: ſi ſecus ſup hoc ꝯtigerit attētari: certis q̄ eosʰ tibi ꝯferāt cū uacabūt executoribus per ſuas lr̄as deputatis. Noſq; poſtmodum plena de his facta narratiōe: qḋ ab ipſo legato fcm̄ extitit: ratū ꝛ gratū hn̄tes: id auctoritate apoſtolica ꝯfirmam⁹ⁱ: ꝛ eiſdem executoribus vl̄ aliis noſtris dam⁹ lr̄is ĭ mādatis: vt in huiuſmodi ꝓuiſionis negocio auctoritate nr̄a ꝓcedāt iuxta ipi⁹ legati continentiā litteraꝝ. Certū ē ꝙ cum ipſa ꝓuiſio ipſius legati poſt ĭpartitā a nobis auctoritatē noſtra cēſeat̄ effecta: oīb⁹ qb⁹ poſtea mādauimus in eadē eccl'ia ꝓuideri ēt ſi canonicatū ipſius eccl'ie duxerim⁹ cōferēdūᵏ eiſdē: de iure preferriˡ debebit in prebēda poſtmodūᵐ inibi vacatura. Idem.

¶ Mādato legati ſuper faciēda ꝓuiſione per papā ꝯfirmato: papalis gr̄a ē cēſenda. h. d. ſm̄ ʒen.

¶ Hoc enim ſolū ꝓdicta operat̄ expꝛeſſio ꝙ facta tibi gratia nequeat ſurrepticiaᵇ iudicari. Dez.

¶ Obſtat taciturnitas obtenti bn̄ficii lꝫ modici niſi cōſtet ꝓuiſionē fcā ꝓpō motu pape: q̄ dn̄ū itelligit̄ ſi hoc ĭ lr̄a exprimatur. h. d. ʒen.

Si motuⁿ proprio alicui aliqḋ bn̄ficiūᵒ obtinēti cōferam⁹ aliud ḋ illo nō habita mētione nō obhocᵖ gr̄aꝫ huiuſmodi: q̄ ḋ nr̄a mera liberalitate ꝓceſſit iualidam uolumus reputari. Secus ſi ad petitionē illius vel alterius pro eodē oblatā gratiā huiuſmodi faciam⁹ tūc. n. quātūcūq; modicūᑫ bn̄ficiū taceat̄ʳ ĭ ea: ipſā ueluti ſurrepticiā vires nolumus obtinere. Motu quoq; proprio tūc ſolum gr̄a fieri cenſeat̄: cū hoc expꝛeſſeˢ cautū fuerit in eadem. Idem.

¶ Collatio facta motu ꝓprio pape pluribus bn̄ficijs in eadē eccleſia vacantibus ſimul itelligit̄ fcā ḋ pinguiori: lꝫ ſi bn̄ficia ſunt equalia ad eū ſpectat electio cui gr̄a ē conceſſa. Collatio vero facta ad petitionem alteri⁹ ad minus bn̄ficiū reſtrigit̄: ſi ſint equalia eligit q̄ al's cōferebat quo negligente alius eligit ꝛ etiam econtra. h. d. ſm̄. ʒen.

Si pluribusᵗ ſimul ĭ aliqua eccleſia vacantib⁹ᵘ dignitatib⁹ vel prebendis: nos de hac vacatione ĭcertiˣ dignitatē vel prebēdāʸ ſi qua nulli alij de iure debita ĭ ipſa vacat eccleſia cuiquā ĭ genere conferamus. Gr̄aꝫ huiuſmōi ſi motuᶻ proprio cā fecerim⁹: vt tūc fiat ĭterpretatio pleniſſima ĭ eadē ꝓferri volumus ad dignitatē vel ꝑbēdā que inter illas maiorisᵃ cēſet̄ ēē ualoris: ſeu ſi ſint forſā equales ad eam quā is cui cōferim⁹ infra decēdiū poſt habitā de dicta vacatione noticiā⁷ duxerit eligēdā. ¶ Si vero ad petitionē alteri⁹ᵛ ipſa gratia fuerit ꝑ nos fcā: eā vt hoc caſu pro ut iuriˣ cōgruit reſtrigatur ad illā q̄ minorisᵇ valoris exiſtit: ſeu ſi ſit

n ¶ Motu. Diſtinctio huius decre. Emanauit ad ḋclarationem eoꝝ q̄ no. glo. ꝛ moderni. ſ. de reſcrip. ſi ꝓponente.

o ¶ Beneficium. quid ſi plura beneficia obtinebat. dicūt qdaꝫ hoc locū non habere: ſed quod ſequitur: vt multitudo beneficiorum vitetur. Sed credo contrariū: cum ratio proprij motus adhuc remaneat ſuper quo fundatur diſtinctio. ꝛ ſic eſt hodie terminatū per cle. eo. ti. ſi romanus. Preterea lꝫ valeāt littere: non ꝓpterea poterat beneficia retinere. cū ꝑ hoc ſecū diſpenſatū nō ſit. ſ. eo. nō pōt in ſi. optime facit. ſ. eo. li. ḋ reſcrip. gr̄a. ꝛ piſtam ꝛ illam vides duos caſus in qbus valēt lr̄e: lꝫ de bn̄ficio ei⁹ ꝓ quo ſcribitur mentio nō fiat.

p ¶ Ob hoc. ſ. ꝙ mētio nō fuerit habita.

q ¶ Modicū. opinio ergo her. quā cōſuetudo curie approbat per decre. iſtam ēt approbatur ꝛ reprobatur opi. G. na. ino. ꝛ ſequacium qui ibi no. diſtinguendum inter tacentem ꝛ mētientem vt in primo caſu valerent lr̄e ſi modicū erat beneficium in ſcḋo nō. Vincē. ꝛ gof. diſtinguebant. ſ. eo. cū teneamur. ſ. ḋ reſcriptis poſtulaſti. inter tacentē tale beneficiū per ſimplicitatem: ꝛ tunc valeat reſcriptum: vel ꝑ dolum vt tunc nō valeat: per decreta. ḋ reſcriptis. ſuper lr̄is.

r ¶ Taceatur. idiſtīcte ītelligo cū. n. ius nō diſtiguat nec ego diſtinguā: vnde ſiue ꝑ maliciam ſiue ꝑ ſimplicitatē taceat locū hēat hec decre. illā tn̄ diſtinctionē approbat inno. ſ. de reſcrip. poſtulaſti. ꝑ decre. e. ti. ſuper lr̄is: q̄ in lr̄is ad lites loquitur: nō in gratioſis.

s ¶ Expreſſe. cōcoꝛ. ſ. e. lib. de reſcrip. cū aliqbus. ſ. e. ti. c. ii. ad ſi. vnde dico ꝙ lꝫ ꝓbaret̄ ꝙ papa proprio motu collationem fecit: ex quo nō exprimitur in lr̄is: locum hēat ſcḋm dictum: ꝛ nō primū. qd. n. ſcimus: forte papa ante annum rogatus fuerat pro illo. ſufficit ita ſcriptum eſſe. ff. qui ꝛ a qui. ꝓſperit. vi. q. iij. ſcriptum.

h ¶ Eos. ſ. canonicatum ꝛ prebendam.

i ¶ Confirmam⁹. nō in forma cōi: ſed ex certa ſciā facta fuit hec ꝯfirmatio. ſ. de ꝯfirma. vti. vel inuti. c. penul. Quid dices de vſitata qōne: recept⁹ eſt aliqs ꝓprio motu capituli. ĭpetrat ꝯfirmationē a papa ꝑ formā ne inane canonici nomē ꝛc. in qua ꝯfirmatione papa qḋ de ipſo factū eſt ꝯfirmat auctoritate apoſtolica: cū clauſula ſi eſt ita: mādamus ēt executori: ꝙ ſi eſt ita auctoritate apo. prebendā ꝛc. poſt impetrat aliqs canonicatum ꝛ prebendā nulli alij de iure debitā: ſm̄ ſtillum ſolitū vacat modo prebēda: cui debeat̄ querit̄. Sup hac qōne multotiens fuit a me petitum ꝯſiliū ꝛ ſigillum: ꝛ dubitans de ea plura lucra reſpui: ſed aliter tenent doctores per hanc decre. ꝛ per decretā. ſ. eo. ſi eum: ꝙ preferatur receptus ꝛ cōfirmatus: ꝛ bene facit pro eis. eo. li. ſ. de reſcrip. cum aliquibus in ſi. quod ſatis puto. Jo. an.

k ¶ Conferendum. ꝙ plus eſt ꝙ mandare ꝯferri: vt. ſ. e. li. de reſcriptis duobus.

l ¶ Preferri. prefert̄ ergo ꝛ hoc ꝯſeqtur ꝙ gr̄a ſua eſt ꝑpetua: cum al's ſi ꝯfirmatio pape nō īteruenīſſet: expiraſſet finito legationis offō: ſi ad collationē vacātis proceſſum nō fuiſſet. ſ. de offō legati preſenti. in ꝑncipio. ꝛ per hoc patet ꝙ cū per talem ꝯfirmationē acquirat̄ ꝛ augmentet̄ ius: ꝙ talem ꝯfirmationē ipetrans de prioribus beneficijs tenet̄ facere mētionē: ꝛ idē dico de recepto ꝓprio motu capituli: ad hoc ſupra eodem lib. de preben. quāuis: ꝛ melius eo. ti. non pōt. ſi enim in litteris per quas ius iam acquiſitum conſeruatur. ſ. in diſpenſatione ſuper pluralitate: tenetur ipetrans beneficiorum ſuorum facere mentionem: multo fortius in litteris ꝑ quas ius nouum acquirit: ꝛ acquiſitum auget eius immutando naturā vt hic patet: ꝛ ſeruat curia: nam ꝛ qui confirmat donat. ff. de verbo. ſig. l. obuenit.

m ¶ Poſtmodū. ſ. poſt ꝯfirmationem ꝛ auctoritatem ĭpartitam ...

Si pluribus. Primo ponit thema ex quo dubium orit̄ qḋ diſtinguendo ſoluit ibi gr̄am ſcḋm mēbrū ꝓſeqtur ibi. ſi vero in vtroq; rōnē reddit ꝛ ſub diſtinguit ꝛ in mēbris ſubdiſtinctis negligētiam punit ibi in alterutro. do.

t ¶ Pluribus. declarat̄ hic dn̄icalis qḋ bar. bxi. que īcipit: ep̄s qdam promiſit auctoritate dn̄i pape: ꝛ vtitur hic papa equitate. ꝛ. ſ. pri. decre.

u ¶ Vacantibus. idem eadem rōne puto: qn̄ ſcriberet̄ de prima vacatura: ꝛ due ſimul vacarent: ita ꝙ neutra primo.

x ¶ Incerti. q: ſi certus fuiſſet expꝛeſſiſſet quā dari voluiſſet.

y ¶ Vel prebendam. non ſunt iſta verba lr̄arum. ſed mandauit de dignitate ꝓuideri: ꝛ plures dignitates vacant. vel mādauit de prebēda: ꝛ plures vacāt prebende. Jo. an.

z ¶ Motu proprio. qḋ nō ītelligit̄ niſi id gr̄a exprimat: vt. ſ. e. proxi. in ſi. illud enim omni caſu locum hꝫ ꝛ generaliter loquit̄.

ꝛ ¶ Maioris. maioritas cōſiſtit in multis: qḋ dic vt. ſ. de teſti. ſup eo. ii. ꝛ no. ſ. de reſcrip. ſedes. hic aūt īſpici iuſſit maioritatem valoris. ſcit. n. ꝙ clerici hoc magis cupiunt. ſ. de cle. nō reſi. q: nōnulli. ſ. eo. auaricie. excecant̄ ergo auaricia: vt. ſ. eo. li. de elec. auaricie cecitas.

ꝯ ¶ Noticiā. nō ergo currit ignorāti. ſicut nec decēdiū datū ad appellādū. ſ. eo. li. de appel. ꝯcertationi: ſi. de ꝯceſ. preben. q: diuerſitatem. Jo. an.

ꝝ ¶ Alterius. ſ. ipſius cui ſit: vel alterius: vt. ſ. e. pri.

a ¶ Iuri. ſupra eodem quāuis. c. non pōt.

b ¶ Minoris. ĭ. de reg. iur. in obſcuris. ſ. de cenſi. ex parte. ff. de leg. ij. nūmis.

a ¶ Dictum tempus.s.e.dictum.
b ¶ Elegerit.tũc ergo det quã vult ⁊ sit liberat᷒: vt.ff.mãdati.l. fideiussorẽ.ff. de le.i.si qs a filio.§.si qs plures.C.de dona.si quis argẽtum.§.i.Et no.ꝙ in isto casu.⁊.s.pci.reseruat optio: tũc solũ qñ est eq̃litas vt tũc in pmo casu eligatur is ꝓ quo scribit: in scđo is q ɔferre hꝫ: vñ nõ puto ꝙ in primo casu qñ ẽ ineq̃litas possit cõferri minori: nec i scđo maiori: pinde eni; est ac si primo casu papa expressisset de maiori: scđo vero de minori: sicut ergo si expressiꝫ esset mutari nõ posset.j.eo.cui de nõ.ita nec hic cũ habeatur pro expresso per hanc declarationẽ.
b ¶ Elegerit.si.s.de rescrip. duobus.
c ¶ Deuoluatur.si.s.eo.lib. de consue.c.vlt in fi.

Cũm in ecclesia Decidit casum dubium duplicez rõnez itersereus.⁊ pma rõ ibi ne contra.scđa ibi ⁊ dictus.do.
d ¶ Ecclesia.approbat qđ no. hostiẽ.s.de ɔces.prebẽ.postulastis in fi.⁊ ponit terminos in ecclesia ebreduñ.hẽs hic casuꝫ quo vacat pbenda: ⁊ nõ debet pmo expectãti: ⁊ ð hoc dixi.s. eodem q: sepe in fi.
e ¶ Prebendaꝝ: ẽ ĝ in ecclijs iterdũ repire maiorẽ numerũ pbendaꝝ ꝙ canonicoꝝ: vt hic ⁊.s.de magistris.c.pe.
f ¶ Cõsuetudinẽ.valet talis cõsuetudo: vt i pdcã decre.postulastis.s.e.li.de ap.a collatõe.
g ¶ Dictam cõsuetudinẽ: no. ar.ad qõnez mediolañ.Cõsuetudo est mediolani ꝙ archieps ɔfert bñficia oĩum clericoꝝ vacãtia p vrorationẽ vł iterfectionem ipsoꝝ clericoꝝ.vel pone ẽ cõsuetudo in aliq̃ ecclesia ꝙ canonicus elect᷒ i epm ɔferat canonicatũ suũ ⁊ pbenda: ẽ expectãs auctoritate apostolica vroratur vel iterficit clericus: ut in pmo casu: vel pmouet canonicus in epm: vt i scđo: executor ɔfert expectãti pbẽdã: archieps vel eps cõfert: q̃ritur qs sit potior: ⁊ vł ꝙ papa nõ itẽdat derogare ɔsuetudini: vt hic: ⁊ sic nõ valet executoris collatio ad hoc.s.de ɔsti.c.i.Sed certe satis credo ꝙ valeat q: papa intẽdit isti puideri de pma vacãte: ad quẽcũqꝫ spectat collatio siue iure siue ɔsuetudĩe siue pulegio: qđ ꝓbatur.s.eo.dudũ.ij.⁊.j.e.quãuis tibi: hic ãt duo ɔcurrebant: q: ifringebat ɔsuetudo ⁊ augebat numerus ⁊ rõne cõnexitatis illa pbẽda debet epo.s.eo.q: sepe.Credo aũt satis pbari p hãc decre.ꝙ si.xiij. sunt pbẽde in ecclesia.⁊.xij.canonici: q: alteri annexũ ẽ onus magistri: ꝙ si illa pbenda vacat nõ debeat expectãti.Cõsuetudini ĝ p quã pbenda alteri debeatur nõ derogat.sed ɔsuetudini p quã pbenda ad collationẽ alterius ptineat derogat papa: vbi determinate nõ scribit ad collationẽ talis: ad hoc.j.eo.ti.c.vlt.

Si tibi. Ponit thema ex quo surgit dubitatio ⁊ illam decidit ibi equuꝫ est: ⁊ p declaratione tex.pmitte qđ hẽs.s.e.de multa.do.
h ¶ Concessa.emanauit hec decre.ad declarationẽ decre.de multa.s.eo.ti.
i ¶ Fructus.no.q: alia est ista ɔcessio ab illa quã hẽs.s.eo.li.de rescrip.si gr̃ose ibi.n.ɔcessum fuit de bñficijs.h aũt de fructib᷒: hoc dico q: i illo casu vtute indulgẽtie nõ vacãt beneficia: hic vacãt: ⁊ necesse ẽ illo debito tpe ɔferri: als locũ hẽret late.ɔci.vt.s.vt eccle.benefici.vt nostrũ: ⁊ no.de magistris.c.pe.in vlti.glo. ⁊ hosti.in decre.s.de ver.si.c.penul.⁊ itellige ꝙ si aliqua sint onera incũbentia: ille q fructus pcipit hꝫ illa subire: qđ dic vt.s.codẽ li.de of.ordi.pñti.§.porro. quos aũt fructus talis hr̃e debeat ⁊ quot dies hẽat annus hoc casu dixi.s.e.li. de rescriptis: si pp.⁊ p illum.§.porro satis videtur ista decre.⁊ eius rõ esse superflua: cum minister debeat expensas hr̃e: quare ergo nõ vacat primuꝫ: ex quo de scđa recipit saltẽ victum.Sed potuit ẽẽ rõ quã dixi in glo.q: nõ est.
k ¶ Debitis.ad idem.s.de v.sig.c.pe.s.e.li.de rescriptis: si pp: ⁊ idẽ si ppter aliam cãm.
l ¶ Onerata.ad q̃ soluẽda tenebat ecclesia: ex quo noĩe ecclesie: ⁊ pro eius vtilitate erant ɔtra.s.de solu.c.i.
m ¶ Te.vel alium.q: idem iuris: cũ eadẽ sit rõ: ⁊ facit qđ dixi.s.eo.ti.si tibi.
n ¶ Vacare.q: nõ est adhuc adeptus plene: q: lꝫ beneficiũ hẽat fructus non hꝫ.⁊ sic non videtur plene translatus.xxj.q.ij.si quis iam translatus: nam licet res data sit vacua possessio tradita non est.ff.de vsur.si stipulatus.i.responso.⁊ sic ad plenum recepisse non videtur: ad hoc.ff.cõmo.l.iij.§.fi.⁊ idem credo de decre.cum in cunctis.s.ꝙ si elapsum est tẽpus de consecrandis episcopis: vel iam est consecratus: beneficia priora tenebit: si fruct᷒ episcopatus alteri ex causa debeantur eadem ratione.⁊ caute faciet episcopus qui talem indulgentiam habet si beneficium vacans conferat alias beneficiato: pone enim quod habere debeat fructus pmi anni: primo anno habebit fructus secundi beneficij: secundo anno habebit primum: ⁊ tunc habebit fructus primi: si adhuc durat idulgentia: sꝫ q̃ro nunquid iste teneat ifra annũ pmoueri: ⁊ vł ꝙ nõ p istud.c.nec vł possessionẽ adept᷒ vsqueq̃: q: nec itegre.⁊ facit.s. de elec.cũ i cũctis.§.cũ vero.⁊ hoc q̃dã tenẽt assertiue.Sed ɔtriuꝫ credo ⁊ dico ꝙ bene currit tps ex quo hꝫ exercitiuꝫ cure aĩaꝝ liberꝝ ⁊ pacificũ ad hoc.s.eo.li.de elec.cõmissa.§.i.pp illud eniꝫ ordinari dꝫ.Ad decre. cum in cũctis.§.cuꝫ vo. ibi ecclesiasticoꝝ bonoꝝ administrationẽ ⁊c.dico ꝙ administrationem iste hꝫ: lꝫ fruct᷒ nõ hẽat: facit ꝓ hac pte.s.eo.li. ð elec.lꝫ canõ.ibi vt gregis sibi crediti ⁊c.itẽ qđ dices in parochiali ecclesia vbi ñ ẽẽt aliqs redditus: puta q: dos ei᷒ calmate vel alluuiõe perijsset: nonne teneret rector ei᷒ pmoueri.Dicã igit ꝙ q tale bñficiuꝫ recipit sibi iputet.⁊c.di.clerici victũ.Sed oppones qđ qđ nõ pcedit ex quo habebat pmũ bñficiũ: qr retinet saltez rõne pmi pmouere tenet.Dico ꝙ pcedit: pone ꝙ pma ecclesia curata sit collegiata: vt.s.de elec.statuimus eo.li.vel sup illa fuerit dispẽsatũ: vł põc simlr nõ fecit se pmoueri priuat᷒ est pma: nũq̃d ⁊ scđa: vnde hñ pcedit qđ speciale igit statuit in hac decre.ne clerici mẽdicare cogant: ꝙ primũ bñficiũ sẽe nõ vacet: sed ne pereãt aĩe: nihilominus promoueri tenet: vt.s.dixi.

Quia de non. Tria sunt dcã scđm ibi sil'r.tertiũ ibi: idem.⁊ finis oĩa respicit.do.
o ¶ Nõ sacerdotali.istud videbat i ei᷒ fauorem appositum: vt non compelleret esse sacerdos: ⁊ tñ in eius lesionẽ retorquetur: ita ꝙ ẽt si volet sacerdotalem habere nõ poterit ⁊ rõ est in fi.c. ⁊ vide ꝙ dixi.j.de regu.iur.quod ob grãm.
p ¶ Dimidie.si vna pbẽda diuideret i duas: q̃libet p se diceret integra.s. eo.maioribus.⁊.c.vacãte.sꝫ h vna pbẽda diuidebat i duas: vel erant ibi pbẽde q̃ sic vocabant itegre ⁊ dimidie: q: medietatẽ reddituũ forte hẽbãt respectu itegrarũ.
q ¶ Integra.qd si simplr mãdet puideri de pbẽda: dic si ille pbẽde dimidie sunt diuise: q: pars a toto iaꝫ separata nõ est pars sed totum: tũc de dimidia poterit puideri: vt sic aliud sit de integra scribere: ⁊ aliud simplr scribere: ad hoc.j.c.ti.ei cui.Sꝫ si alias nulla ẽẽt diuisio: sꝫ vna pbẽda diuideret i duas: secus crederẽ: cũ tunc nõ de pbẽda: sed de dimidia puideret.
r ¶ Prouideri.vide.j.nõ.n.⁊c.
s ¶ Prebẽda.⁊ tũc i pẽsione puideri nõ poterit: vt.s.e.ti.q̃uis.i.rñso.
t ¶ Diligẽter.ff.mã.diligẽter.⁊.s.de rescrip.cum dilecta.

Licet Duo facit.Primo beneficium dicit de iure vacans conferri posset possessore nõ vocato.Scđo in danda possessione dicit illũ de iure vocandum.Premittit ꝙ habens beneficium curatum: ⁊ obtinens scđꝫ ipso iure est priuatus primo ⁊ libere potest cõferri.s.e.de multa.h declarat: qd importat verbum libere.do.
u ¶ Licet.edita fuit ad declarationẽ decre.de multa.s.e.ti.⁊ ad pbationem eoꝝ q̃ ibidem no.Inno.⁊ hosti.⁊ q̃ no.guil.s.ð elec.lꝫ canon.
x ¶ Episcopus.vel quilibet alius ad quem collatio ptinet: cum eadem sit rõ ⁊ cõcilium indistincte loquitur: is quoqꝫ ad quem prioris decre.⁊c.cum verbo declaratiue venit hec decre.vt.s.dixi.

equalitas in eisdem: ad eam quam is ad quẽ ipsoꝝ spectat collatio infra dictũ tps[a] elegerit[b] postquã sibi huiusmodi gratia[i] erit nota decernim᷒ referendã.[r] Alterutro quoqꝫ ipsorum prout ad eum ptinet infra tempus debitũ eligere negligẽte: ad alium extũc electio libere devoluatur[c]. Idem.

¶ Non debetur expectãti prebenda que p episcopi prebẽdarij mortem vacat h.d.fm zen.

Cum in ecclesia[d] tua q̃.xij.canonicorũ ⁊.xiii.prebendarũ[e] habet numerũ cõsuetudinẽ[f] esse ꝓponas vt epũs q est ꝓ tpe vocem habeat in capitulo tanquã canonic᷒: licet canonicus non existat: ⁊ vnaꝫ de dictis prebendis sicut vnus canonicus obtineat in eadem: certuꝫ est cum cui auctoritate apo. prouideri mandetur de prebenda nulli alij de iure debita proximo in ipsa ecclesia vacatura: prebendã quam per morteꝫ episcopi vacare ɔtigit ¶ Ne contra dictaꝫ cõsuetudinẽ[g] cui p prefatum mãdatũ non intelligitur derogari futurus episcop᷒ prebenda careat. Et dictus cãonicorum numerus amplietur habere non posse: sed expectare debere quousqꝫ vacet alia oportebit eũdem. Idem.

¶ Per adeptionem secũdi beneficij curati: cuius fructus alius ex cã pcipit nõ vacat primum. Jo.an.

Si tibi cõcesso[h] a nobis vt fructus[i] beneficiorũ que vsqꝫ ad certum tẽpus in tua vacabũt dioc. pcipere valeas pro soluendis debitis[k] quibus est tua ecclesia onerata[l] beneficium vacans postmoduꝫ curam hñs animarum annexam alicui simile beneficium obtinenti te[m] cõferre cõtingat: equum est vt quãdiu fruct᷒ ipsius pceperis pmũ nõ debeat reputari vacare[n]. Idem.

¶ Cũ mãdat alicui puideri nõ sacerdotalis vel itegra vł certi valoris cõferri prebenda: sacerdotalis dimidia vł minoris valoris illi ẽt volenti conferri non poterit.

Quia de nõ[o] sacerdotali prebẽda prouideri mandatur sibi etiam volenti sacerdotalis auctoritate mandati huiusmodi conferri nequibit. ¶ Similiter si in ecclesia in qua integre ac dimidie[p] pbende habentur: mandetur integra[q] ɔferri prebenda: quãquaꝫ ille pro quo scriptũ extitit dimidia velit ẽẽ ɔtẽtus ei ð ipsa nõ poterit prouideri[r]. ¶ Idem cum iniungitur puideri alicui de prebenda[s] certi ualoris ut in prebenda minoris valoris etiã illo uolente mandatum non possit adimpleri: nõ eñi huiusmodi mãdata quoꝝ fines diligẽter[t] seruari oportet debent ad casus alios q̃ꝫ expressos extendi. Idem.

¶ Secundo beneficio curato effectualiter adepto pmũ ɔsimile eius possessore irrequisito conferri põt nõ ãt eius possessio dari fm zeno.

Licet[u] episcopus[x] beneficium qđ cũ animarũ cura tenebas

postquam aliud recepisti cōsimile: ac ipsius possessionem pacificam habuisti: uel per te steterit quominus haberes eandem[a] possit alteri ō iure conferre[b]. Illum tamē cui cōtulerit nō debebit te nō vocato[c] cū tibi forsan ius possit competere retinendi[d] in possessionem ipsius inducere corporalem. I. Dem.

Sacerdotalis prebenda p simplex mādatum de puidēdo: nō nisi apto ad sacerdotium est conferēda.h.d.ſm Zen.

Ei cui[e] preuideri mandaꝝ simpliciter de prebēda proximo vacatura. Sacerdotalis[f] prebēda conferri nō pōt si nōduȝ[g] in etate[h] tali existat: ꝙ possit ad sacerdotium promoueri. Sed aliam[i] expectare debebit. I. Dem.

Ex mandato sedis apostolice expectās asserta causa: ea deficiēte beneficium petere impeditur. hoc dicit ſm Zen.

Si pauper[k] clericus cui cū bñficium nullum haberet mandaꝝ de bñficio iuxta sue probitatis merita p episcopuȝ puideri: aliud añq̃ sit puisuȝ eidem bñficiuȝ fuerit assecut⁹: puideꝝ[l] sibi eps: Cū esset causa[m] mandati: decetero nō tenetur. I. Dem.

Ubi de ꝓritate bñficij pluribus collati ñ ꝯstat p⁹ possessio: deinde maior ꝓrogatiua pferꝝ.h.d.ſȝ Ze.

Si a sede apostolica[n] vel legato ipsius vni ⁊ ab ordinario. alteri eodem die idem beneficium conferatur: nec appareat[o] que collatio fuerit primo facta: erit potior conditio possidentis[p]. Si vero neuter[q] possideat is cui sedes ipsa contulit vel legatus pp cōferentis ampliorē ꝓrogatiuā erit alteri preferendus. I. Dem.

Religiosus habens prioratuȝ vel ecclesiam curatam si recipit secundum sine licentia pape: ipo iure vacat primum: quod si statiȝ nō dimiserit efficitur indigibilis: ⁊ priuatur vtroq̃. Eadem est pena in his qui habebant ante hanc constitutionem: nisi infra mensem alterum elegerint: ⁊ alterum dimiserint.h.d. vsq̃ ad. §. phibem⁹. Jo.

Cum singula[s] officia sint singulis committenda personis[t]: ⁊ dissolutionis ac euagationis materia sit religiosis pre ceteris auferenda[x]. Prñti phibem⁹ edicto ne aliqui mōachi vel religiosi alijs pluribus prioratibus[y] vel ecclesijs curam habentibus aiaꝝ ēt si eadeȝ cura nō p ipos sȝ per presbyteros ad eorum presentationem per episcopos institutos habeat exerceri:

a Eandem. sic. ſ. eo. li. de elec. cōmissa. §. i.
b Conferre. no. ex hoc tex. ꝙ decre. illa. ſ. de elec. c. vlti. eo. li. lȝ in cōfirmationibus locū sibi vēdicet: nō tñ in collationib⁹: vñ vides ꝙ nō factā aliqua vacatōe pōt fieri collatio. ad idē facit. ſ. eo. ti. cū illis. §. cū aūt. ⁊ bene dicit textus de iure cōferre: q: istud est generale: ꝙ rem ad collationē meam spectanteȝ vel ius qd̄ ī eo hēo donare vel quocūq̃ alio titulo in alium trāsferre possum: detentatōe alteri⁹ nō ob. ff. de reg. iur. q pōt. C. de heredi. vel ac. ven. p totum. ff. de ꝯhen. emp. qui tabernas. ad hoc. ſ. eo. venerabilis. ſ. de feu. c. ij. de possessione autem fiet quod sequitur.
c Uocato. nō ergo remouebiꝝ possessor a sua possessione vel quasi sine cause cognitione: ex quo titulo possidet: lȝ iniusto xvi. q. iiij. volumus ⁊ sic intelligatur de cōces. prebē. cum nostris: de resti. spo. in litteris. de cā pos. c. ij. ⁊ est expressum. C. ō rei vē. l. fi. hinc ē qd̄ vsufructuarius vsufructu finito non pōt a quasi possessione expelli: imo ꝯ eū agetur negatoria: vel ex cautōe de restituenda repstita. ff. si vsufru. peta. l. vtifrui. i. rñso. ff. vsufru. quēadmo. caue. l. i. §. hoc aūt. agat ergo is cui collata est ecclesia vt sibi tradatur possessio: in quo proceditur summarie possessore vocato. C. si p viȝ vel alio mō. l. vlti. nemini. n. lȝ rem ēt suā sua auctoritate occupare. C. vnde vi. si quis ī tātaȝ. xvi. q. vj. placuit. ſ. eo. cuȝ q. ij. rñso. ad hoc. ſ. de diuor. porro. ⁊ qd̄ hic dr̄ idem ītelligo ſm predictos doctores in omni eo casu in quo priuatus est qs ipso iure: pone in terminis. ſ. de elec. lȝ canon. lȝ vtilis esset declaratio: vt dixi eo. ti. cōmissa.
d Retinēdi. vt si sufficienter secū dispēsatū esset. ſ. eo. nō pōt vel ad tps hoc ꝯcessum: vt. ſ. de rescrip. si gratiose. vel ex cā nō percipit fructus scōi beneficij. ſ. eo. ti. si tibi ꝯcesso. vel hȝ cōmendatam. ſ. de elec. nemo.

Ei cui. Tria facit. Primo ponit formā puisiōis. Scōo soluit illius dubiū. Tertio solutōnē declarat. Scōȝ ibi sacerdotalis. Tertium ibi. sed aliā. ⁊ summaꝝ vt in rubro. ⁊ ist ud summariuȝ pōt adaptari vtriq̃ lec. posite in tertia glo. do.
e Cui. simplr: hoc nō sine mysterio dcm̄ fuit: si enim in lr̄is cōtineret nō ob. aliqbus ⁊c. p q̄ effectus gr̄e nostre īpediri valeat vel differri: hic secus: q: patet ꝙ papa vult sibi p̄bendam dari: ordinem aūt recipit cum etatis erit ad hoc apte. ⁊ super hoc vidi declarationem sub bulla.
f Sacerdotalis. ex priuilegio ex statuto vel cōsuetudīe ecclesie. Jo. an.
g Nōduȝ. ergo nō īspicim⁹ tps date: sed tps vacatiōis vt si tūc est ī etate bene qdem alias sequētē expectet: sed ꝯ. ſ. e. lib. de rescrip. si eo tpe: vbi nō inspiciꝝ tps quo vacat beneficiū cū cura: imo solū tēpus date. So. ī curatis beneficijs ⁊ ipsoꝝ ipetratōe maior idoneitas reqriꝝ ꝙ in sacerdotalibus prebendis. ſ. e. cū in illis de ele. statutū. ⁊ ideo fauorabilior ē hec gr̄a ꝙ illa: pterea hic loquiꝝ generaliter: qd̄ genus ciuiliꝝ est ītelligēdum. ff. de serui. si cui: pterea gr̄a illius decre. saltē in alia parte ē duratura: hic autē posset gr̄a in totū extingui: pone. n. ꝙ oēs p̄bende ibi essent sacerdotales: si ergo ille q ipetrauit sibi puideri de beneficio cū cura vl̄ sine cura: tūc nō erat etatis idonee. p ea parte qua de curato expressit sūt lr̄e vitiose. si auteȝ simplr̄ ipetrauit sup primo beneficio curatum nō debebiꝝ. ſ. e. cuȝ in illis: sed secus cum impetro prouideri de prebenda: vt hic vides.
h Etate. quā dicis hic congruā etatē? Dicendū vr̄ ꝙ etas. xxx. annoruȝ lxxviij. di. c. i. ⁊ iij. vbi ē expressum. Sȝ hodie si attigerit. xxv. annū satis ē in etate legitima. p decre. ſ. de elec. cū in cunctis. ⁊. xxviij. di. c. vlti. ⁊ hoc approbat cle. de eta. ⁊ q̄. generalē. ⁊ nō dico hodie seruāda īterstīcia tēporū: de qb⁹ hēs. xxvij. di. c. ij. ⁊. iij. ⁊ p totū. Sȝ qd dices: iaȝ erat sacerdos lȝ nō esset in etate legitima nunqd debebiꝝ sibi p̄benda: videꝝ ꝙ nō. quia nō est ī legitima etate: qd̄ reqrit hec lr̄a: ⁊ nō debemus respicere qd factuȝ sit ⁊c. ſ. de elec. cū cām cum suis ꝯcor. Cōtra vr̄: ex quo. n. pmotus est iaȝ qd q̄rimus etatē ad pmouendū: recipit. n. vex ordinē. de tē. ordi. vel nō ē cōpos primū credo. cum tali īterdicēda sit executio ordinis sic suscepti: vt in p̄di. decre. vel nō est cōpos. ⁊ q: nō dȝ esse melior ꝯditio eius q deliquit. ſ. eo. cum qui.
i Aliam. nō sacerdotalem: vel etiaȝ sacerdotalem: si tūc pegerit etatem idoneam: vt. ſ. dixi.

Si pauper. Decidit casum dubium rōneȝ interserens ibi: cum esset.
k Paup. no. q: nō sine mysterio dcm̄ puto. si. n. ī gr̄a spāli puisuȝ sit alicui: ⁊ postea ante vacationē adipiscaꝝ aliud beneficiū ñ expirat gr̄a: h. n. decre. loqꝝ de forma q̄ puidet necessitati paupeꝝ q̄ ē iusticia vel q̄si: de p̄ben. cuȝ scōm. Prouisione igitur facta impetranti cessat cā iuris: ⁊ sic ipsius executio: ⁊ facit. ī. eodem si eps. i. rñso. in fi. ibi per eum vel alium ⁊c. ius enim beneficiatum non beneficiat. ſ. eo. q: in tātū: ⁊ hoc verū puto nisi adeptum beneficiuȝ se non cōpateretur cuȝ pma gr̄a: si iam haberet effectuȝ vt ī duobus curatis. ſ. eo. ō multa. cuȝ enim in eo casu periret ius in re multo fortius ad rem. ī. de cōces. preben. c. vlti. ⁊ hoc approbat cle. de rescrip. gr̄e.
l Prouidere. talis forma ēt ī lr̄is gratie nō extenditur ad hospitalia vel loca silia: vt in de. eo. titu. p lr̄as.
m Cā mandati. ⁊ sic cessabit effectus: ⁊ q̄ erat cā: q: nullum hēbat beneficiuȝ. ⁊ sic cā iusticie potiusq̄ gr̄e: vt. ſ. dixi. ꝯcor. ō appel. cū cessante. cuȝ si. Sȝ qd dices: pone ē illi puisuȝ de vicaria. nūqd p id expirabit mandatuȝ. Sol. si vicaria ē tēporalis: pone ī terminis. ſ. e. de elec. cū ex eo ī fi. ⁊. ī. de regula. bñficiū. ſ. de ap. puenit. ij. tūc nō expirabit mādatū: q: bñficiat⁹ non ē: cū bñficia sint ppetua. sȝ si vicaria est perpetua: vt. ſ. eo extirpande. tunc secus. ſ. de rescrip. postulasti.

Si a sede. Soluit casum dubiuȝ distinguēs duo membra. scōȝ ibi si vo.
n Apostolica. vel legato ītelligas de latere: q: alij beneficia ꝯferre nō possunt nisi haberent spālēȝ sup hoc ptātem. ſ. de of. le. c. i. Quid dices si papa cōtulit vni ⁊ legatus alteri. Dic idē qd̄. ī. sequiꝝ in papa vel legato ex vna parte ⁊ ordinario ex altera: q: eadeȝ rō. idem dico si papa vni legatus alteri ordinarius tertio ꝯtulerit: in archiepo aūt ⁊ epo ⁊ suis subditis dubitatio non procedit. q: ad alterum solum ptinebit collatio: ⁊ illa sola valuit.
o Appareat. si enīȝ posset apparere que fuerit primo facta illa obtinebit: vt si probetur p testes ō hora vel ī ipsis lr̄is dr̄ de hora: ⁊ facit qd̄ dixi. ſ. de rescrip. duobus: ibi idem verum habes.
p Possidentis: magnū ergo ē possessionis cōmodū. C. de rei vendi. l. res alienas insti. de interdi. §. retinende. ī. de regulis iuris. in prin. cū suis cōcordan.
q Neuter. vel vterq̃: nec apparet qs tunc primo. idem iur. ſ. de rescrip. duobus. ij. rñso. in prin.
r Prerogatiuam. sic. ſ. de maio. ⁊ obe. per tuas.
s Alteri. cui contulit ordinarius.

Cum singula. Primo ponit constitutionis cām. Scōo constitutionem circa religiosos ibi presenti. In qua tria facit. Primo prouidet circa futura ⁊ penam apponit. Secundo ibi circa: prouidet circa preterita sub eadem pena. Tertio ibi prohibem⁹ puidet circa administrationes vel officia vnius monasterij non cōmittenda monachis alterius monasterij ⁊ penam apponit cōmittenti ⁊ recipienti. do.
t Singula. emanauit ad declarationē earū q̄ no. hosti. ſ. e. de multa. Jo. an.
u Personis. lxxxix. distinctione. c. i. in principio sicut singula mēbra corporis singulos actus hñt: ibi: ad idem. xvi. q. i. presbyteros. ſ. eo. ti. qui in tantum. C. de asses. l. nemo.
x Auferenda. ad hoc. ſ. eo. li. de elec. si religiosus. i. rñso. ⁊. c. quorūdā. ⁊. c. indignitatibus. §. sed cuȝ cas. ī. de. regu. c. vno. ī. ne cleri. vel mona. c. ij. monasteriū enim est eis quasi carcer. xvi. q. i. placuit. ij. de sen. excō. vt fame.
y Prioratibus. pōt dici ēt non curatis: ⁊ qd̄. ī. dr̄ de cura referaꝝ ad proxime dictum de ecclesijs p decre. ſ. eo. de multa. ſ. de elec. dudum. ij. ⁊ hoc approbat conci. vien. de supplen. negli. prela quia regulares in fi. in casu aūt ē dissimilitudo inter personas ⁊ parochiales ecclesias quam habes. ī. ne cle. vel mona. capitulo primo.

a ¶ Absq; se.apo.no.ar.pro illa opinione q̃ in duob⁹ curatis solus papa dispen set: ad idem.s.eo.ti.non pōt.

b ¶ Alineri.in his casib⁹ nullius dispensatio est necessaria: cū hec duo p vno re putent.s.de elec.vndū.ii.ibi de hoc.s.c.ti.sup.eo.⁊.c.extirpande.§.q vo.

c ¶ Teneat.inquantū possidet de facto: qz de iure priuatus est.

d ¶ Libere.s.c.lz eps.

e ¶ Nisi fecerit.i.si statim oīno non dimiserit.

f ¶ Ineligibilis.ad idem.s. de elec.qsquis.⁊.j.in.fi.c.exaggeratur igitur pena religiosis ⁊ merito: ut.s.i.prin.ad hoc.xv. .q.i.alia est cā. Sz nunqd hoc erat statutum per decretalez de multa. dicebat ibi hostien. q̃ in prioratib⁹ ꝓuentualibus vel curatis bene habebat locū decre.ō multa: vt religiosos respiceret in his a qb⁹ ad voluntatē abbatis remouent. videt q̃ plures possent habere: cuz poti⁹ q̃ si custodes essent q̃ priores. idistincte aūt intelligo hanc decre.et i oībus prioribus prout indistincte loquitur ⁊ approbatū est hoc hodie p ꝓci. vicē. de sup.ne.pla. qz regulares in fi. ⁊ hoc non erat ita clare statutū per decre. ō multa. ⁊ pene et sunt addite: vt hic vides.

g ¶ Mensem. quō huiusmodi fiet mēsis computatio. dixi de elec. q̃ sit.

h ¶ Peruenerit. ⁊ sic si pueniat ante duos mēses a tpe publicationis: statim incipit eis tēpus currere. ⁊ si peruenerit īfra duos mēses: adhuc tp̄s nō currit: ⁊ sic placuit pape in hoc casu religiosos astringi: cum alīs ꝓstō p̄ncipis ex quo fuerit publicata post duos menses oēs astringat in auē. vt fa.no. consti. circa prin.ad hoc.s.de postulati. .c.i.⁊ dicam in fi. huius libri super data. Jo.an.

i ¶ Eligere. ad idem.s.eo.referente.⁊.c.preterea.

k ¶ Extunc.i.post mensem.

l ¶ Supradicti. vt.s. fiant ineligibiles: ⁊ tanquaz ambitiosi repellantur ab vtroqz. Jo.an.

¶ Prohibemus insuper Prioratus. ecclesie vel administrationes vnius monasterij solite per ipsi⁹ mōachos gubernari absqz sedis appostolice licētia alterius monasterij monachis nō cōmittātur nec cōmissa dimittantur. Qui cōtrafecerint sint priuati ptāte ordinandi p̄dicta ea vice: ⁊ deferatur ad diocesanuz in non erēptis: ⁊ ad papā in exemptis. ⁊ recipientes ⁊ eligentes sunt ineligibiles ipso iure. h.d.

m ¶ Gubernanda. qd si in ipso monasterio nō est aliqs idone⁹ tūc satis credo q̃ aliunde posset assumi. ad hoc.s.de elec.ne p defectu.⁊.c.idēntitatib⁹ in fi.⁊.s.ō ver.sig.si abbate. in fi. satis tñ tutū esset auctoritatez pape reqri p supiorē lkam.

n ¶ Monasterijs.s.de reli.do.c.vlti.in fi.sicut nec diuersorū monasteriorū abbas esse: vt ibi.⁊ xx.q.iiij.monachū: vel p̄esse monasterio ⁊ ecclesie seculari.xvi. .q.i.presbyteros.

o ¶ Dependet. nec adiuicē sunt cōnexa: vt.s.

p ¶ Canonice. vt si trāseat ad strictiorem religionē sufficiat licētiaz sui plati regrere et si non obtineat.s.de regula.lz.sz si trāsiret ad laxiorem sine cā: solus papa dispensat: cum sit ꝑ iura.s.de ꝓcess.pben.ppositit.si ad parem ex cā transire poterit de licentia abbatis ⁊ cōuentus.xix.q.iij.statuimus.⁊ non ob.s.de elec.si religiosus.ij.rñso.qz illud locum hz cum trāsit ad rectoriā.⁊ ibi de filio sit pater.⁊ ideo ibi sufficiet abbatis licentia.

q ¶ Ea vice.i.in prima ordinatōe.s. de elec.cum in cunctis.⁊.c.cum vinctosi.

r ¶ Sedē apo. vel legatuz de latere: si sit in prouincia. ad hoc.s.e.li.de elec.si abbatē.i.⁊.ij.rñso. Jo.

s ¶ Ipso iure.⁊ collatio non tenet: vt.s.e.ibi.⁊ p eos ad quos ptinet ⁊c.

Quam in ecclesijs. Tria facit. Primo ponit dictum. Scōo ibi: nisi: exceptionem. Tertio ibi: alioquin. penam. do.

t ¶ Ecclesijs emanauit ad declaratiōem eoz q̃ no.ber.⁊ moderni.s.de re iudi. cum olim in fi.

u ¶ Facienda. de electione eorūz per quoz mortē est ecclesia viduata tñ habebamus in decre.qz pp. Sed p̄dictā decre. cū oliz in fine ibi pena oīum q̃ p̄ntes fuerint ⁊c. dicebant qdaz in minorib⁹ beneficiis non vocandos abētes: qō hic reprobat: vñ intelligim⁹ ibi p̄sentes q̃ sunt in loco. vnde debēt vocari. C. de prescrip.lon.tem.l.vlti.s.de mai.⁊ obe.c.vlti. vel ibi consuetudo erat absentes ad talia nō vocari: vt sequtur.

x ¶ Commode. sic.s. de elec. qz ppter: siue ergo sint I pruincia siue extra pruinciam: si commode vocari possunt: vocabuntur: alias non: de hoc.s. de electionibus: coram: sed de q̃remoto loco vocentur: statur consuetudini eodē titulo in genesi. ⁊ dicebant quidam: q̃ an vocarentur: vel non: nō stabitur consuetudini: qō non est verum: vt hic patet. Sed posses dicere: q̃ hic non loquitur de elec. prelatorum. ⁊ dicit littera ad talia ⁊c. sed dico q̃ consuetudo dat ius eligendi. ⁊ ita potest intelligi de causa pos. cum ecclesia. Item dat iurisdictionem iudicandi: ergo ⁊ sine absentibus eligendi de foro cōpeten. cum contingat cuz similibus. Item vocatio absentiuz non est de substantialib⁹ forme: supra de electionibus: ecclesia.ij. sed nū quid in alienatiōe ⁊ alijs tractatibus vocari debēt absentes? Credo q̃ non .x.qōne.ij.hoc ius porrectum. vbi de hoc ⁊ per decreta.s.eo.lib.de of. ordi.quāuis: vbi dixi de hoc.⁊.s. de testibus.c. presentium.

y ¶ Instantibus. poterūt ergo cōtemptum prosequi: ⁊ collationem illam facere cassari, ratificare et poterūt si volēt.s.de electionibus: q̃ sicut.

Presenti. Diuisio patet: quia fūt quinqz dcā: ⁊ tertium respicit prima duo. Secōm ibi. idem est. Tertiū ibi loca. Quartuz ibi: sane Quintum ibi: porro.do.

z ¶ Nūti emanauit ad declaratiouem eoz que no.gul.⁊ gar.s.eo.ti. statuum. Jo.an.

¶ Statutum.s.eo.ti.c.ij.

¶ Receptionē vel collationem absentes monachi canonici nō uocentur nisi consuetudo habeat eos nō vocari.h.d.fm zen.

Quam in ecclesijs canonicorūz receptio: aut prebēdarūz vel beneficiorum collatio īminet faciēda absentes canonici si cōmode fieri valeat: sunt vocandi. Nisi cōsuetudo habeat eos ad talia ñ vocari. Alioquin quod in eorū absentia fieri contigerit eis instantib⁹ irritari debebit. I Dem.

¶ Beneficia mōrātiū etiam in loco vicino curie romane per duas dietas legales: vel sede ipsa vacante ibi causam domicilium vel originē non habentiuz vel etiā habentiuz sz curialiū: ⁊ ibi rōane curie morantiū: vel translata curia eā sequētium: ⁊ in itinere decedētiū vl ī loco vñ recessit curia in quo remāsisset iterī cōferre nequeūt q̃z per papam hoc dicit fm Zen.

Presenti declaramus edicto statutum felicis recordatiōis clemētis pape predecessoris nostri de beneficijs apud se.ap. vacātib⁹ p aliū q̃z per romanū pontificē minime cōferēdis: locū habere in beneficijs que legati aut nuncij sedis eiusdem vel quiuis alij ad romanā curiam venientes vel etiaz recedētes ab ipsa retinere noscuntur: si eos i locis vicinis ipsi curie mori cōtingat: quēadmodū si in loco vbi eadē curia residet morerētur.

¶ Idez est si aliquis curialis et ecclesia romana vacante peregrinatiōis infirmitatis aut recreatiōis: seu alia quauis causa ad locuz curie vicinū secedens: in hmōi loco vicino decedat: dummō ibi etiam si erat ad ipsam curiaz reuersurus et domiciliū seu domus ppria non existat. Loca vero itelligantur vicina eidem curie i premissis: que remo

a ¶ Alij.curiales: vel non.

x ¶ Recedentes. dicebat gar. cū appellatiōe vrbis tñ ⁊ suburbia itelligātur.ff.de verbo.si.l.ij.⁊ nolle curie tñ locum vbi curia bītat cū suis suburbijs īteligere debeamus i his q nōdum curiā intrauerāt: vel illicentian recesserāt: in alijs secus. Jo.an.

a ¶ Vicinis. dī pñs ille q ē in ortis.ff.de pcu.l.pñs. vel q ē ī pruincia.C. de prescrip.lon.tem.l.vlti.j. determinabit q̃ intelligunt loca vicina.

b ¶ Decedat hoc dicebat guil.si recesserat aio cito redeundi: vt de pe.di.i. duoz.

c ¶ Domicilum. qō in pluribus locis haberi pōt.ff.ad munici.assumptio.s.de rescrip. dilectus.ij.de fo.cōpe.ex parte.

d ¶ Dom⁹ ppria ergo lz sola dom⁹ possessio ī ciuitate cōpatē faciat quē municipē.ff.ad munici.libert⁹.§.sola tñ quātū ad hoc eqparant dom⁹ ⁊ domiciliuz. qd dicens. si ē ī domo sibi ⁊ alijs cōi. Idē credo ac si ēt ī domo solū ppria ad hoc.s.de postula.ca.i. Et res cōis oīum illorū est.ff.ō rerum nuptiaz illud.⁊ qui iurat suū nō esse iurat ⁊ sibi cōe nō ē.ff.de ē.st.si pupillus.§.vlt.⁊ cū qs legat suos suos ⁊c.⁊ q ī toto ⁊ qui ī pte sui sūt legati intelligunt.ff.de.l.iij.si qs suos suos.nec ob.xij.q.ij.q mānumittit.⁊.ff. de in ius vocā.l.sz ⁊ si hac.§.q manumittit.qz ibi erat cōe plurib⁹ vt collegio: pbat ō solutio.ff.e.ti.cōis libert⁹ nō ob.xij.q.i.§.vlti.qz ibi solus t.

a ¶ Legales. scḋm quas .xx. miliaria ɔputant̄ p die. ff. si qs cautio. l. vicēa milia: ⁊ si modicū ēēt supēēt nō icluderet̄ sub loco. ff. de v̄. si. l. iij. Jo. an.
b ¶ Spāliter. si hoc est spāle. ergo ipsius ɔtrariū ē generale: ⁊ facit ad ea q̄ no. supra de rescriptis nonnulli. ⁊ que dixi supra codē libro de rescrip. statutum. §. cum autē. de elec. cupientes. l. in. Jo. an.

c ¶ Originis. certe satis idem puto si ibi habet cōtinuum domicilium: licet inde non sit oriundus ad hoc. x. di. si in adiutorium: ⁊ optime supra de electionibus fundamenta. §. vltimo de tempo. ordi. c. iij. i. rn̄so. ff. ad munici. eius. §. vltimo. .C. vbi senato. vel cla. l. senatores nec rōnem diuersitatis video: ⁊ idem dico in oriūdo qui ibi propriam non haberet domum. sed forte conductā cum eadem sit ratio: ad hoc. ff. de legi. non possunt. vnde quod dicit originis sue domum: ⁊ de domo propria. ⁊ de domo habitationis pōt itelligi. Jo. an.
d ¶ Moraretur. alias enim graue preiudicium infereretur loco vbi degit curia: si omnia beneficia tunc ibi vacātia haberent solum conferri per papam.

SI apostolica. Ponit duo dicta scḋm ibi: ibidem. ⁊ rationem interserit ibi: ne ipsarum ⁊ multum equitatis habet hec constitutio scḋm Jo. an. Do.
e ¶ Parochiales. speciale sit in eis propter curam in alijs ergo ius antiquū remanet: ad idem supra eodem lib. de electio. nemo. ⁊ per hoc satis patet q̄ in alijs non currit mensis sedevacante currit tamen ignoranti: vt .s. eo. statutum dixi.
f ¶ Ne ipsarum: randem hic ponit: ⁊ est. si. s. codē lib. de offi. deleg. si is cui ⁊ ifra ne se. vacan. c. vno in fi.
g ¶ Afferre. s. e. ti. c. i.
h ¶ Alia. vt supra codez statutū. ⁊ .s. c. proximo.
i ¶ Obitum. s. cum decessit infra mensem: alīs. nō ēēt questio supra codez statutum.

ta vltra duas dictas legales[a]: quas hoc casu sic specialiter[b] volum⁹ cōputari a loco vbi moratur ipsa curia: nō existunt. ¶ Sane si quis in loco vbi degit curia sue origis[c] domum habens diem claudat extremuz in ea ipsius beneficia sub predicto non aliter includātur statuto q̄z si curialis esset antea: ⁊ ibidez occasione curie moreretur[d]. ¶ Porro cum curiā de loco ad locuz transferri contingit: si curiales i itinere: dum curiam sequūtur eandem: vel in loco vnde recedit ipsa curia forsitan remanētes ifirmi rebus inhūanis eximantur humāis: premissum statutum: quātūcunq̄z locus vbi decedunt ab ipsa curia sit remotus ad illoruz beneficia se extēdit. L. Dez.

¶ Mors pape tollit ne parochiales ecclesie in curia vacare dicātur. h. d. scḋm zen.

SI apostolica sede vacante aliquas parochiales[e] ecclesias vacare decetero ɔtigerit apud ipsaz statuimus: vt de eis. ¶ Ne ipsarū[f] vacatio diutina periculum valeat animab⁹ afferre[g]: p eos ad quos ptinet: possit libere ordinari: cōstitutione felicis recordationis clementis pape predecessoris nostri de beneficijs apud sedem ipsam vacātibus per alium q̄z p romanum pontificem minime cōferēdis: vel alia[h] quāuis ɔtraria sup hoc edita ñ obstāte. ¶ Idem volumus ⁊ de illis que ibidem ipso romano pontifice viuente vacabunt: si de ipsis p eūz ante ipsius obitum[i] nō fuerit ordiatum. L. Dem.

¶ Gratia alicui concessa: vt puidere possit personis idoneis in certa ecclesia personis non expressis: non expirat re integra obitu concedentis: secus si persone essent exp̄sse. Jo. an.

SI cui nulla personarum facta exp̄ssione[k] sit gratiose cōcessa facultas: vt auctoritate apostolica possit aliquibus psonis idoneis[l] in certa ecclesia prouidere. vel beneficia quorum collatio est ad sedem apostolicam legitime[m] deuoluta cōferre: contradictores eadem auctoritate per censuram eccle. compescendo huiusmodi cōcessio: quā cū spālem grām cōtineat: decet[n] esse mansuram nō expirat etiam re integra p obitum concedentis. ¶ Secus si super puisione certe psone faciēda sit data ptās eisdem: non ob suam[o] sed eius cui prouideri mādat grām vel fauorem illa quidem expirat oīno: si concedens re integra moriatur[p]. L. Dem.

¶ Qui ex licētia circa incertos cōcessa absq̄z titulo ad sacros ordines clericos promouet: eis tenetur prouidere dans licentiam promouenti vel etiam promouendis: eis promotis ad sacros sine titulo prouidere tenebitur. h. d. scḋm zen.

SI ep̄s[q] cui nullis psonis exp̄ssis in genere cōmisisti[r]: vt vice tua ordines i tua diocesi celebraret ad sacros[s] ordines promouerit quēpiā titulū[t] nō hñtē: ei. ¶ Cum in culpa[u] fuerit taliter[x] ordinando cūdē: tenebit vite necessaria mistrare[y] donec sibi p eum vel aliū[z] de cōpetenti beneficio sit puisum. ¶ Si vero certas[⁊] cōmisisti eidem ordinare personas. ¶ Tu qui preuidere hoc casu an haberent titulum debuisti: taliter ordinato ad predcā[ɔ] donec p te[x] beneficiatus fuerit obligatus existis. ¶ Eis autē quib⁹ a diocesanis datur licētia vt possint a quo voluerint[a] episcopo ad oēs sacros ordines promoueri: non q ordinant: sed qui tradunt licentiā: ¶ Cum eam dare non debeant titulum non habenti: ad premissa[b] si tituluz non habeant obligantur.

SI cui. Sunt due partes. Scḋa ibi secus. Et p̄mo reddit cām sui ibi: quā cum. Do.
k ¶ Expressione. multum ergo operat̄ expressio psone: ⁊ facit. j. e. pr. s. de of. dele. is cui eo. li.
l ¶ Idoneis. vt. s. eo. ti. sup iordinata. ⁊. c. is cui eo. li.
m ¶ Legitime. s. scḋm statuta late. vel generalis ɔcilij. s. de cōcess. p̄bē. c. ij. ⁊ de electio. ne p defectu. Et talia beneficia legati d̄ latere q sūt i puincia cōferre possunt. s. e. venerabilis. Jo. an.
n ¶ Decet. j. de re. iur. decet. cum suis cōcor.
o ¶ Suam. qñ est ergo grā eius cui scribitur: nō expirat: vt. s. sec⁹ qñ alterius: q: p quo scribitur: vt hic.
p ¶ Moriatur. vel renunciet. s. de renū. c. j. codē lib. ad hūc finē exp̄sse cōtradicit. s. eo. li. de of. delega. si super grā vbi dicitur q̄ executorum potestas datorum super gratia alicuius non expirat re integra: sicut nec gratia cum sit accessoria ad gratiam: hic contrarium dicitur. Solu. facti diuersitas soluit: contrariū ibi loquitur de gratia iam facta: hic de facienda per executores: vnde ibi dicit textus: gratia facta ⁊c. hic dicit prouisione facienda: si ergo papa concedat canonicatum ⁊ prebēdam si vacat. vel q̄ primo vacauerit: nulli alij de iure debitam: ⁊ super hac gratia p se facta dat executores: habet locum decre. illa: quia cum iam sit canonicus. ⁊ iam sit facta gratia: potestas executorum velut accessoria non expirat: sed si papa non facit gratiam: sed mandet fieri: puta prouideri mihi de beneficio: hic potestas executoris principalis est: ⁊ expirat re integra. Sed quare non expirat in supra proxi. casu: cū etiam adhuc sit prouisio facienda. Solu. ibi etiam iā erat facta gratia: cum respiceret eum: q puidere debebat nō eū cui debebat puideri.

SI episcopus. Sunt tres partes quarum p̄ma decidit qd iuris cū p pprīu ep̄m data ē alteri ep̄o ordinandi licentia. scḋa ⁊ tertia decidūt qñ d̄ psonis exp̄ssis vel ipsis psonis data ē p̄dicta licentia. Scḋa ibi. si vero. Tertia ibi: eis āt: hax q̄libet exp̄mit suā cām. p̄ma ibi cū in culpa. scḋa ibi: tu q: tertia ibi cum eam. Do.
q ¶ Episcopus. emanauit ad d̄clarationem decre. s. e. nō liceat. ⁊ c. episcopus. ⁊ c. cum scḋm apostolum.
r ¶ Cōmisisti. alias. sine pēa facere nō posset: vt. s. codē. li. de tempo. ord. c. ij.
s ¶ Ad sacros ideo dixit q: pro ordinatis ad minores non scribit ecclesia vt ordinatores compellat: vt no. co. ti. c. ij.
t ¶ Titulum: saltem p̄rimonij: vnuz scias: qd̄ Jo. gof. ⁊ ino. tenent. s. e. ep̄s: q̄ q̄tūcunq̄z clericus hēat p̄rimonium nisi expresse ordinetur ad titulū patrimonij sui hz actionē ɔ ordinantē ad ea que dicūt̄ ifra. tā. ⁊ hosti. ɔdicentes eum si patrimonium habet tacite ad titulum patrimonij ordinatū: ita q̄ deficiet actio qbus ego cōsentio p p̄dictā decre. ep̄s si. alias illd̄: nisi qd̄ ibi ponit̄: nec pprie nec exceptiue veniret: ⁊ p decr. tuis. co. ti. ⁊ d̄ hoc hēs p hostien. ⁊ de re scrip. postulasti.
u ¶ In culpa. ⁊ sic eē dz in pena vt. xxxviij. di. q: ea. ⁊. xxvij. di. q: sunt. Jo. an.
x ¶ Taliter. s. sine certo tit.
y ¶ Ministrare. videbat̄ q̄ puniri deberet ille q mādauit: ⁊ iputare sibi debuit: q̄ talē elegit ⁊ p aliū fecit vñ idem ac si p seipsum elegisset: d̄ re. iu. q p alium: sed hec vera vbi mādauit de certo: vt statiz sequtur: ⁊ facit s. de elec. si cōpromissarius.
z ¶ Aliū. no. pro his q̄ dixi. s. e. ti. si pauper.
⁊ ¶ Certas. ⁊ expressas itelligo q: si cōmisisset ei ordinare clericos talis ville vel loci: adhuc est hic genus ⁊ ñ species: vnde locum habebunt superiora: aliud est. n. certum: aliud certum ⁊ exp̄ssuz facit. j. de ɔcess. pben. ne captāde.
ɔ ¶ Predcā. s. vite necessaria.
x ¶ Per te. vel p aliū. s. pri. rn̄so: nec poterat sibi in dignitatem bñficij obijcere quo illū dignū ad ordines reputauit. s. de eta. ⁊ q. accepimus: qd̄ dic vt ibi.
a ¶ Quo voluerint. dum tamen catholica: ⁊ i apertā se. apo. rebellionē non fuerit. s. de rescrip. veniens.
b ¶ Ad p̄missa. s. vite necessaria: donec eis de cōpetenti beneficio sit puisuz. ⁊ trāsit talis obligatio ad successorem: vt. s. e. ti. cum scḋm apostoluz. Quid dices si clericus ordinat⁹ sine titulo ad sacros promisit episcopo q̄ eum super his non inquietaret: nūqd tali renunciatione nō obstante agere poterit. videt̄ q̄ nō ex quo renūciauit. vij. q. i. q̄z periculosum de elec. cū iter. R. Ecōtra. q: istd̄ videt̄ ius publicū: q̄ remitti nō pōt: de foro cōpetenti: si diligenti: de sen. exc̄o. cōtingit: ⁊ beneficio qd̄ nōdum habebat renūciare nō potuit sicut nec hr̄ditati nōduz d̄late. ff. de acqren. hē. l. qui superstitis: ⁊ alimenta pacto alimētarij nō tollūt̄. ff. de trāsacti. cū hi. dixit da. q̄ valet pactū. Bar. Brix. dixit q̄ hoc verū si post ordinationem interuēit: sz i ordinatione vterq̄z simoniacus eēt ⁊ deponēdus. s. de simo. ca. pe. iu .q. veneriali: q̄ icipit: esto q̄ episcopus ordinet.

I. Idem.

Si primo loco papa dat licentiam cõferẽdi beneficia certo modo vacantia: vel ad papam deuoluta secundo aliquod de his cõferat spãliter: vel conferri mãdet species generi derogat: ita q secũdo bñficiuz debetur. h. d. Jo. an.

Quãuis[a] tibi nuper in genere[b] potestatez dederimus: beneficia sex clericorũ tuorũ[c] cedentium vel decedentiũ[d] auctoritate nostra psonis idoneis[e] conferendi: canonicatum tamẽ τ prebendam: quos i tua ecclesia in qua post[f] predictam gratiam tibi factam mandauimus cuidam specialiter prouideri obtinebat: quidam ex eisdem tuis clericis nunc defunctus conferre nõ potes: cum illi pro quo scripsimus debeat̃. Nam prime generali gratie tibi facte derogat[g] posterior specialis; licet de illa nõ fecerit mentionem. Simili rõne si post facultatem tibi cõcessam a nobis conferendi beneficia tue diocesis: quoꝝ collatio est ad sedez apostolicaz deuoluta: nos eoꝝ aliquod antequaz tu conferas cõferam⁹[h] spãliter alicui vel conferri mandemus õ cõcessione tibi facta nõ habita mẽtione: facta per nos collatio canonica est cẽsenda.

I. Idem.

Reuocatio gratie non tollit ius quesitum: sed querẽduz nisi ius annexionis aliud iducat: nec tñ tollit ius querendum annexuz iuri dignitati iam quesito. hoc dicit fm Zen.

Si is cui[i] de canonicatu prebẽda τ dignitate personatu vel officio p felicis recordationis nicolai[k] vel celestini[l] predecessorum nostrorum litteras grã in aliqua ecclesia facta erat: cõstõnis nostre reuocatorie tpe canonicatum τ prebendam dignitati personatui vel officio alicui nõ annexaz[m] erat adept⁹ lz dignitatẽ psonatum seu officium inibi expectaret: propter expectationem huiusmõi priuatus non intelligitur iure: quod i canonicatu τ pbenda fuerat canonice assecutus ius tñ quod ad dignitatem psonatum vel officium competebat eidẽ iuxta verba[n] dicte reuocationis intelligitur reuocatum. Non sic autem si canonicatum cum dignitate personatu aut officio conferri tantum canonico consuetis[o]: fuerat assecutus sub expectatione pbẽde: cum ius magis[p] dignum quod iste in dignitate personatu seu officio huiusmodi iaz habebat: ius minus dignum canonicatus retineat cuius canonicatus ratiõe idem ius eidem saluum remaneat ad pbendam nulli alij debitam apostolica ante ipsum auctoritate recepto. Sed τ[q] si ex episcopi vel alterius cuiuscũq;[r] collatione vel prouisione adeptus fuerat in eadez ecclesia dignitatez personatum siue officium cõferri tãtum canonico consueta pfatus qui canonicatum auctoritate apo. iaz hẽbat: idem[s] erit cẽsendum.

I. Idem.

Obest reuocatio gratie spectãti prebendaz τ decreti interpositio etiam ignorãti. hoc dicit. Zen.

Quodam[t] per litteras felicis recordationis nicolai pape predecessoris nostri canonicatum sub expectatione vacature prebende in certa ecclesia obtinẽte: successor eius celestinus cuidam alteri similem in eadem ecclesia gratiam fecit: quem omnibus etiam ante ipsum auctoritate apostolica vel quauis alia in ecclesia ipsa receptis voluit anteferri[u]: cum interpositione decreti: priusquaz tamen ad pmuz τ eius executores scde gratie noticia peruenisset: vacãs prebenda eidem primo per suos fuit executores collata: post huiusmodi autem τ ante factam secundo collationez ipsius prebẽde nostra constitutio[x] reuocatoria emanauit: τ quoniam quis eorum ius habeat in prebenda huiusmodi dubitatur: nos neutrum illorum decernimus ius habere in eadem. Prima eniz collatio post: τ contra decretum a dicto celestino interpositum facta: licet ab ignorantibus τ etiaz ignorãti[y] non obtinet firmitatem. Ius vero quod secundo ad prebendaz non in prebenda huiusmodi competebat: cum nostram reuocationẽ eius collatio[z] nõ precesserit per eaz penitus est sublatum.

I. Idem.

Quamuis. Sunt duo dicta: scdm ibi: simili. Et in fine primi reddit rõnem vtriusq; ibi. Nam prime. Do.

a Quãuis. Ad hanc decre. concor. e. ti. dudum.

b In genere si aũt i spe. dedisset licentiam puta archi. bonoñ. cum vacabit tunc secus: quia vtrunq; speciale: τ sic valeret primum: nisi de primo fieret mentio in secundo: τ idem est si ante secundam specialem grãm iam erat descensum ad speciem ex virtute prime generalis: ad hoc. §. õ si. presby. ex ma. de offi. deleg. ex pte. i.

c Tuoꝝ. qui dicant̃ sui clerici hoc casu τ similibus hẽs isfra de verbo. si. c. vlt.

d Decedentium: ista duo sũt diuersa: maxime in ipetrationibus vel gratijs. vt pbat̃. §. de rescrip. susceptum. ij. responso. Sed nunquid si cleric⁹ suus cedit vel decedit in curia romana poterit eius beneficium conferre. Dic q non: nisi haberet ad hoc mandatum expssum: vt. §. eo. c. j. τ. ij. in fi. Sed qd dices ille cui facta ẽ talis gratia vult conferre beneficia que vacant p vrorationem clerici sui vel per adeptionem episcopatus vl secundi beneficij curati: nunquid poterit. τ videt̃ q sic: iam enim tacite ipso facto renunciasse videtur: ad hoc. §. de his que fi. a maio. parte capi. ex ore. õ offi. delega. gratum. Credo q cum tales idulgentie restringant̃. §. eo. is cui. τ. ca. quãuis. q talia beneficia cõferre non poterit cũ potius priuatione iuris quã renunciatione vacent quod patet ex eo q compelluntur ad illa dimittendã. vt. §. de cleri. coniuga. c. i. supra. eo. õ multa. τ licet episcopus. τ. c. cum singula: ad hoc facit predicta decre. susceptum: nam similiter posset dici q cedens esset mortuus quo ad beneficiũ: cui cessit. vij. q. i. §. ecce. in quibus. xxxiij. qõ. ij. §. j. Sed pone: iam contulit beneficia. v. clericorum: moriunt̃ duo sui clerici simul: quorũ alter habebat pinguius beneficium altero: vult piguius ꝯferre: nunquid poterit: videtur distinguẽdum aut papa proprio motu õdit hanc gratiam. aut non: ut p̃mo casu possit pinguius cõferre secundo non: vt supra codez si pluribus. Sed dic q illud posset locum habere si posset. conferre beneficia ex priorum clericorum suorum decedentium: sed hic de primis clericis ñ est dictum vnde quod beneficiũ voluerit conferre poterit: dñs Jo. an.

e Idoneis. §. eo. is cui.

f Post alias. nõ fuisset tanta questio: ex quo primum mãdatum speciale genus precessisset. Jo. an.

g Derogat. vt. j. de reg. iu. generi cum suis cõcor. Jo.

h Cõferamus. penes papam enim remansit eadẽ potestas: τ maior ẽt ĩ predictis: vñ ex quo ipse preoccupauit: melior est ipsius conditio: vt. §. e. dudum.

Si is cui. Circa reuocationem grãꝝ: decidit tres casus dubios. Primũ ꝯ expectãtez in eo solum q expectat: scdm τ tertiũ pro expectante: ibi non sic: τ ibi: sed et si vtriusq; rõnem ponit. Do.

i Qui. habuit totum ex constitutionibus reuocatorijs: quas fecit bonifaci⁹ statiz p⁹ promotionez suaz de gratijs factis a Nicolao. iiij. τ celesti. v. per quas ius quesitum erat ad rem non in re. Reuocatoria gratiarum Nicolai incipiebat: pdem ad apicez. illa vero celestini incipit: dudum circa pmotionis: τ õ his ẽt constitutionib⁹ tractat. j. c. pri. τ. j. de ꝯces. pben. c. vltimo plenius.

k Nicolai. iiij.

l Celestini. quinti

m Annexã. q̃si i ãneris sec⁹. §. e. ti. sup eo. τ. c. q: sepe. τ. j. pri. miso.

n Verba. quorum mẽtem habes. j. de cõce. preben. c. vltimo: sed ad literam erant hec: omnes collationes prouisiones reseruationes super canonicatibus personatibus prebendis officijs dignitatibus portionibus prestimonijs ecclesijs parochialibus ruralibus vel alijs: nec non super quibuscunq; beneficijs ecclesiasticis vacaturis cũ cura vel sine cura: in quibus non sit ius quesitum in re: licet ad rem per dictũ añcessorẽ nr̃m seu ei⁹ auctoritate fcãs concessas seu ꝯmissas: τ ea q̃ ab ipso super his vel circa ea quomodolibet processerunt apostolica auctoritate in fratrum nostrorum psentia. vi. calendas ianuarij: cum adhuc sicut premittit̃: essemus neapoli: omnino cassauim⁹ irritauimus τ vacuauimus: cassas irritas τ vacuas nunciauimus nullius etiam decernim⁹ fore firmitatis: τ quod ex tunc secus a quoquaz scienter vel ignoranter contigerit attentari τc. ideo igitur dixit ista vba: q p verba illa cassatur ius q̃situm ad rem sed non in re: non sic intelligitur reuocatum.

o Consuetis. per hoc ñ reuocatur gratia: est eniz equius q propter ius in re seruaretur ius ad rem in hoc casu quapropter ius ad rem extingueretur ius in re contra mentem constitutionis.

p Magis dignum. §. de conse. ecclesie vel alta. q in dubijs: cum suis cõcor.

q Sed τ si. tolle: qõ est. j. prefatus qui canonicatum auctoritate apo. iam habebat adept⁹ fuerat in eadem ecclesia ex episcopi τc. Jo.

r Cuiuscũq;. ad quez ptinebat collatio. vel forte legati.

s Idem. s. q cãonicatũ retineat: τ canonicat⁹ rõe prebẽdam.

Quodam. Decedit dubiũ exortum ex duabus gratijs nicolai et celestini expectãtiũ su fcõ p pmã secuta p⁹ reuocatoria τ decisiõis cãz exprimit ibi: pma. n. Do.

t Quodã. al's hoc erat de iure cõi. §. e. ti. hi. qui.

u Anteferri. ad idem. j. de conces. prebẽ. auctoritate.

x Constitutio. reuocatoria: de qua vidisti. §. pri. c.

y Ignoranti. §. e. si postq. τ. c. dudũ. τ. c. si beneficia τc.

z Collatio: q: si precessisset collatio ius habuisset non ad rem sed in re: et sic non fuisset reuocatum per constitutionem reuocatoriam. §. c. proximo. j. de conces. preben. c. vlti. τ sic no. q quis impedit aliũ in eo quod per se non cõsequitur: ad idem. j. de conces. pben. auctoritate. sed ibi aliquid con-

sequitur: qz hz scōam pbendā: qz alias solū habiturus esset tertiā. Jo.an.

Mandatum ¶ Donat tres casus dubios cuz scribitur ad collationē capituli ⁊ in vltimo responso excipit. Secundus ibi: ad beneficia. tertius ibi. idem. exceptio ibi: nisi.

a ¶ Mandatum. decre. venit declaratiue ad decre. s.e.cum in illis in fi.

b ¶ Beneficio. de curato non prouidebitur. s. eo.ti.cū ī illis. ī fi. nec ō dignitate. s.e.ti.c. vlti.

c ¶ Collationē. de spectante ad presentationez istitutionē vel electionē nō poterit puideri. s.e. cū in illis. §. cum aūt.

d ¶ Capituli. idem enīz est facere p aliuz qō per se. j. ō reg. iur. q p aliuz cum suis cōcor. ff. qō cu iusqz vniuer. itez eorum. §. si decurionēs. Jo.an.

e ¶ Statuto. ē forte consuetudo vel statutum qp beneficia vacantia p̄mo mēse ptinentia ad collationē capituli ferat primus canonicus. vacātia scō secūdus. tertio tertiō. ⁊ sic de singulis. uel qp beneficia familiariuz suoz spectātia ad collationem capituli vacātia canonici cōferant tales consuetudines ⁊ statuta sunt in multis ecclesijs gallicanis.

f ¶ Extēdit. qz papa nō intēdebat grauare alterā dignitatē capituli sed totum capitulum supra eodem cū in illis ad fi.

g ¶ Singulariter. quasi non vice capituli: ut in .i. rñso. Jo.an.

h ¶ Prebēdarū. ul' dignitatum vel officiorum ipsius ecclesie: ut in scō rñso: ⁊ no. qp dicit rōne huiusmodi prebendarū quasi dicat si pertineret ob aliam cām: puta pp alia beneficia q̄ hz ī aliā ecclesia mādatuz tūc nō cōprehēdit illa.

Pastoralis. Facit ser. primo ō declarat cuius sit dar' coadiutores epōz ⁊ supiorum. Scō puidet cum eps coadiutorē vult ibi verū. Tertio ibi. si vero cū ē demēs. Quarto ibi si aūt. cū eps coadiutorē nō vult. Quito ibi presenn de coadiutoz expēsis ⁊ ptāte. Sexto ibi ceterū ad coadiutores qō de epis vlterat. Jo.

i ¶ Pastoralis. emanauit ad declarationez decre. s. eo. ex parte in fi. ⁊ eoz q̄ ibi no. hosti. eodē titu. de rectorib⁹ in fi.

k ¶ Maioribus. cōnumeret ergo iter alias q̄s bēs notatas. s. de trāsla. c. i. de of. le. qp translationē. de excess. pla. sicut vnire.

l ¶ Nō obstāte. no. p bāc lr'az qō ꝯ roma. ec. nō currit pscriptio in his q̄ sibi in signū spālis p̄uilegij reseruauit: sicut nec ꝯ priuilegiū plationis. de hoc. s. de pscrip. cum nobis

m ¶ Tātūmō. sic. s. e. li. de sup. ne. pla. eccl'e: ergo non ab archiepo vel pp̄iarcha vel legato: qz in generali legatiōe talia nō trāseūt in pdicta decre. qp trāslationē. Ad decre. s. e. ex parte in fi. rñdetur qp illud fuit de speciali auctoritate vel mandato dñi pape. ⁊ qō ita esset p antiq̄ iura pbat p

Mādatum de prouidendo de beneficio ad collationem capituli ptinente non tangit ius singularis canonici. h. d. fm. zen.

Mandatum[a] apostolicum tibi directum vt. T. clerico de beneficio[b] spectante ad collationem[c] narbon̄. capituli prouideres: beneficia eiusdem capituli[d]: siue dentur in cōmuni per ipsum: siue p canonicos eiusdem ecclesie singulares: vice ac auctoritate capituli aut ex iure ipsius de consuetudine vel statuto[e] merito comprehendit. ¶ Ad beneficia tū rōne dignitatum p̄sonatuū vel officiorum que nonnulli ex eisdem canonicis obtinent in ipsa ecclesia: ad eorūdem collationez spectātia mandatum huiusmodi minime se extēdit[f]. ¶ Idez esse censemus si ratione prebendarum suaz ad ipsos canonicos collatio dictorum beneficiorum: singulariter[g] pertinere noscatur. ¶ Nisi contineatur forsitan in mandato q̄ eidē clerico p̄ouideas de beneficio ad collationem narbon̄. capituli pertinente cōmuniter vel diuisim: tunc enim de beneficijs que ad ipsorum collationem pertinēt ratione huiusmodi p̄rebēdarum[h] poteris prouidere.

Rubrica de clerico egrotante.

Bonifacius octauus.

Datio coadiutorum episcoporum ⁊ suorum supiorū est de maioribus causis: ⁊ spectat ad soluz papam: potest tamen episcop⁹ senio vel ifirmitate ppetua ipeditus: de consensu capituli sui vel maioris p̄tis sibi auctoritate apo. vnum vel duos coadiutores assumere: ⁊ si ō mēs fuerit: capl'm aut due ptes ipsi⁹ hoc faciēt. Sed si eps ꝯtradicit tunc nil inouabit capitulum: sz epi ⁊ ecclesie cōditionez quācito poterit itimabit pape: ⁊ coadiutores illi sumpt⁹ moderatos habebūt de p̄uētibus prelatorum ipsoz. Jo.an.

Pastoralis officij debitū exequētes: declaramus atqz statuimus coadiutorum episcoporum et superiorum prelatorum dationez intelligendam esse de causis maioribus[k] ⁊ referendam ad sedez apo

cañ. vij. q. i. c. i. ⁊ c. quāuis triste. cum multis capitulis eiusdē qōnis. ad idez decre. superius allegate: ⁊ de regula. lz. ver. illa semper. de renun. nisi ad fi.

n ¶ Remotis. his. n. pcipue puidēdum fuit: ad hoc. s. de elec. nihil est ad fi.

o ¶ Perpetuo. ⁊ sic no. qp lz egrotās laboret ifirmitate īcurabili: nō remouetur sed datur coadiutor: ad idē. s. e. ti. ex parte: ⁊ sic reprobat opi. ber. de qua nota. s. eo. tua.

sto. ac ab ea consuetudine non obstante[l] contraria tātummodo[m] postulandam. ¶ Verum ne hoc pretextu ecclesie existentes p̄recipue in remotis[n]: dispendia patiātur: nos earum in hac parte īdēnitatib⁹ precauere volentes hac generali constitutione sancimus vt episcopus aut valitudine corporali grauatus vel etiam alias adeo impeditus perpetuo[o]: ut officiū suum nequeat exercere: possit de sui concilio ⁊ assensu capituli vel maioris[p] partis ipsius vnum vel duos auctoritate[q] apostolica coadiutores assumere ad dictum officium exequendum. ¶ Si vero episcopus demens[r] fuerit: ⁊ quid velit aut nolit exprimere nesciat vel non possit: tūc eius capitulum vel duc[s] ipsius partes eadē auctoritate vnum aut duos[t] coadiutores assumāt idoneos qui eius officium[v] exequantur. ¶ Si aūt episcopus senio aut incurabili morbo grauatus: vel perpetuo īpedimento detētus ad sui executionē officij reddatur inutilis: et coadiutorez assumere vel habere noluerit[x]: lz a capitulo reqsit⁹ proprio: se illius nō idigere suffragio forsitan asserendo: tunc nil per capitulum īnouetur: sed hoc casu etiā proximo[y] idem capituluz episcopi ⁊ ecclesie sue ꝯditionem ⁊ statuz ac facti circumstantias[z] vniuersas: quācito poterit fideliter ⁊ explicite referat ad noticiaz dicte sedis: recepturi humiliter ⁊ efficaciter īpleturi qō sup hoc sedē īpam contigerit ordinare. ¶ Presenti quoqz adijcimus sanctioni: vt coadiutores huiusmodi de p̄uētibus plātorum in quoz assumentur auxiliuz: sumptus recipiāt moderatos[x]: ab alienatione qualibet de bonis ecclesiasticis plātorum ipsoz vel ecclesiaruz suaz qūolibet facienda penitus abstinētes[?]: rōnē non solū in districto examine: sed ⁊ prelatis eisdez si sane mētis extiterint: ac capitulis eorūdez: seu ēt ipsorum prelatorū successoribus: si hoc antea non fecerint plenariā reddituri. ¶ Ceterū qō de epis premittitur: ad superiores ēt prelatos eē volumus ⁊ intelligimus referendum

m ¶ Tātūmō. sic. s. e. li. de sup. ne. pla. eccl'e: ergo non ab archiepo vel pp̄iarcha vel legato: qz in generali legatiōe talia nō trāseūt in pdicta decre. qp trāslationē. Ad decre. s. e. ex parte in fi. rñdetur qp illud fuit de speciali auctoritate vel mandato dñi pape. ⁊ qō ita esset p antiq̄ iura pbat p

p ¶ Maioris. regulariter enīz tenet qō facit maior ps: de his q̄ fi. a ma. par. ca. c. i. ⁊ d⁹. totū capz fecisse. lvi. di. apostolica. cū fi. sz hoc fallit. j. pr. casu

q ¶ Auctoritate apostolica. sūt igit' isti delegati pape ī hac pte ⁊ cōcor. s. de of. ordi. irrefragabili. s. de ber. ad abolēdā in fi. ⁊ j. de sta. reg. c. vno. ⁊ ī de. qz regulares. ō sup. neg. prelato.

r ¶ Demēs. de suc. ab īte. cum dilectus. iij. q. ix. īdicas. ⁊ ē si. qō dicit lex qō qñ pr' ē furiosus filius dat' curator pr'i. C. ō cur. fu. si pr'. ff. e. ti. l. ij. al's āt erubescit lex filios esse castigatores parētū ī auē. de nup. §. si qp sā ctū. col. iiij. de ma. ⁊ obe. cū ifer ior: hinc ē qp ipsi īuito coadiutorē nō dabunt: ut in se. rñso.

s ¶ Due ptes. ⁊ sic sufficit maior pars: ⁊ ē spāle ad idē. s. de elec. lz ibi in electiōe ro. pō. req runt' ad minus due partes. ad idē. s. eo. ti. scriptū vbi ī postulatiōe q̄ cōcurrit cū electiōe due partes ēt reqrunt. ad idē. s. eo. li. de elec. si qñ. ⁊ c. īdēnitatib⁹. §. i. lz aūt hoc sit spāle qp due ptes debēt ꝯsentire: regulr ē qp due ptes collegij vel vniuersitatis dñt eē pñtes. ff. qp cuiusqz qz vniuersi. l. plane. ff. ō decreto. ab or. fa. l. iij.

t ¶ Aut duos. hāc lr'az quā. s. habueras hic videas repetitaz p quā lr'az credo qp si plres dare vellēt ñ posset: ⁊ potuit papa ad hoc mot⁹ eē ex eo qp coadiutores debēt sūpt⁹ hr'e ab eccl'ia vt. j. eo. §. pñti. stem⁹ ergo scripture qz papa. si de plurib⁹ voluisset sic exp'sisset: ō ōci. ad audiētiā: ⁊ suffic ita scriptū eē. vj. q. iij. scriptū. ff. q ⁊ a qb⁹. l. p sperit: cū ēt isti nō ordinaria: sz delegata ptāte fūgant: vñ hūt fuare metas mādati. s. ti. pr. cui de nō. s. ō rescri. cū dilecta.

u ¶ Offiū. ē ergo coadiutoris officiū ea facere q̄ ptinēt ad officium eius cui deputatus est.

x ¶ Noluerit. ñ ē q̄ idē tacere qp ꝯdicere: qz si ꝯdicit capl'm coadiutorē ñ dat. si tacet sec⁹: ut ī pri. casu: ad hoc fac. j. ō reg. iur. is q tacet: vbi dicā de hoc. ⁊ no. ar. ad hoc: qz coadiutor ñ dat' īuito ad hoc. xvij. q. i. scripsi. ⁊ c. q̄lr. ⁊ c. q̄uis. §. ecce. sz hē falsū: qz īuito dat': ad hoc de ec. edi. ad audiētiā. i. ī fi. ⁊ not. s. eo. ex pte. ī vl. glo. Et iura illa ñ ī coadiutore sz ī substituto loquūt' q ñ dat' īuito. coadiutō aūt ī casu isto p capl'z īuito epō nō dat': al's aūt p cū ad quē pti

y ¶ Proximo. s. qñ demens ē eps ⁊ nescit vel non pōt exprimere qd velit.

z ¶ Circūstātias. ak'r. n. ad vitatē puenire ñ posset. xxiij. q. viij. occidit. s. ō testi. cū caz. ⁊ ¶ Moderatos. ad idē. s. e. ti. ō rectorib⁹. ⁊ c. se. ñ. n. cogūt' pp̄is militare stipēdijs. x. q. ij. pcarie. xij. q. ij. charitatē. ? ¶ Abstinētes. ad idē. s. de elec. nihil ē. ⁊ eodē li. e. ti. is cui. ⁊ c. īdēnitatib⁹. §. si ō: ⁊ ītelligē de alienatione īmobiliū vel mobiliū preciosoz: al's mobilia que seruando seruari non